

Chuyện Xóm Gà

CHRISTIAN JOLIBOIS
CHRISTIAN HEINRICH

nhân danh gà mái, mặt trời đã bị đánh cắp!

TRUYỆN
TUỔI THƠ

nhà nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

CÁC TRUYỆN NHÓM ĐANG THỰC HIỆN

- THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT
- TỬ ĐẠI DANH TÁC LIÊN HOÀN HẠ (TÂY DU, THUY HỮ, TAM QUỐC, HLM)
- THUY THỦ MẶT TRĂNG (CŨ, MỚI)
- NHÓC MIKO
- NINJA LOẠN THỊ
- MONSTER
- YAIBA
- KIM BÌNH MAI
- DORAEMON HỌC TẬP
- BÁCH KHOA TRI THỨC TRẺ EM

QUÉT MÃ QR ĐỂ
THAM GIA NHÓM
XIN CẢM ƠN

**TRUYỆN
TUỔI THƠ**

CHRISTIAN JOLIBOIS
CHRISTIAN HEINRICH

nhân danh gà mái, mặt trời đã bị đánh cắp!

ONG ONG ONG dịch

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

TÁC GIẢ

Là con trai bí mật của nàng tiên Ai Len trứ danh và một chú cóc Ý, nay **Christian Jolibois** đã được 352 tuổi. Vốn là người phát minh không biết mệt mỏi ra những câu chuyện, những điều ba xạo và những thứ kỳ dị, ông đã tạm neo con tàu ba cột buồm mang tên *Kẻ nắm tóc* của mình vào một ngôi làng nhỏ ở Bourgogne để có thể chuyên tâm cống hiến cho sự nghiệp viết lách. Ông nói thông thạo tiếng lợn, tiếng cây, tiếng hoa hồng và tiếng gà giò.

MINH HỌA

Là chú chim bay mãi không bao giờ biết mỏi, kẻ nạo màu nước và kẻ làm rối bút lông đáng gờm, **Christian Heinrich** luôn sẵn sàng sải bước qua những miền lãnh thổ hoang vắng mênh mông bằng trang giấy trắng bé nhỏ của mình. Hiện ông đang làm việc tại Strasbourg và thường xuyên vừa mơ về biển vừa tám chuyện với đám chim cóc dừng chân nghỉ lại nhà ông.

Tác phẩm này đã đạt giải Tatoulu 2004.

Dịch từ nguyên bản tiếng Pháp: **Nom d'une poule, on a volé le soleil!**
của **Christian Jolibois**
do **Christian Heinrich** minh họa

Copyright 2003. by Editions Pocket Jeunesse, département d'Univers Poche – Paris, France.
Edition originale: NOM D'UNE POULE, ON A VOLE LE SOLEIL!

Xuất bản theo hợp đồng nhượng quyền giữa Pocket Jeunesse và Nhã Nam, 2009.

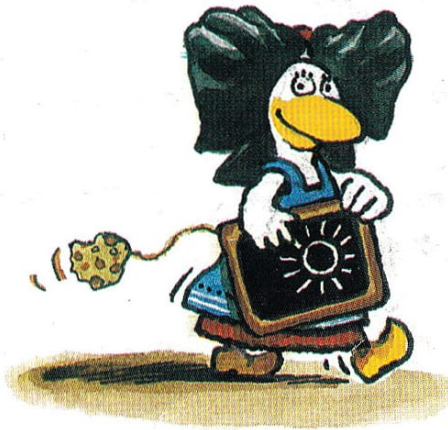
Bản quyền bản tiếng Việt © Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam, 2010.

Bản quyền tác phẩm đã được bảo hộ. Mọi hình thức xuất bản, sao chụp, phân phối dưới dạng in ấn hoặc văn bản điện tử, đặc biệt là việc phát tán trên mạng Internet mà không có sự cho phép bằng văn bản của Nhà xuất bản là vi phạm pháp luật và làm tổn hại đến quyền lợi của nhà xuất bản và tác giả. Không ủng hộ, khuyến khích những hành vi vi phạm bản quyền. Chỉ mua bán bản in hợp pháp.

Dành tặng các cô em gái Odile và Agnès của tôi, những người đang ở trên hòn đảo New Zealand ngập nắng của họ.

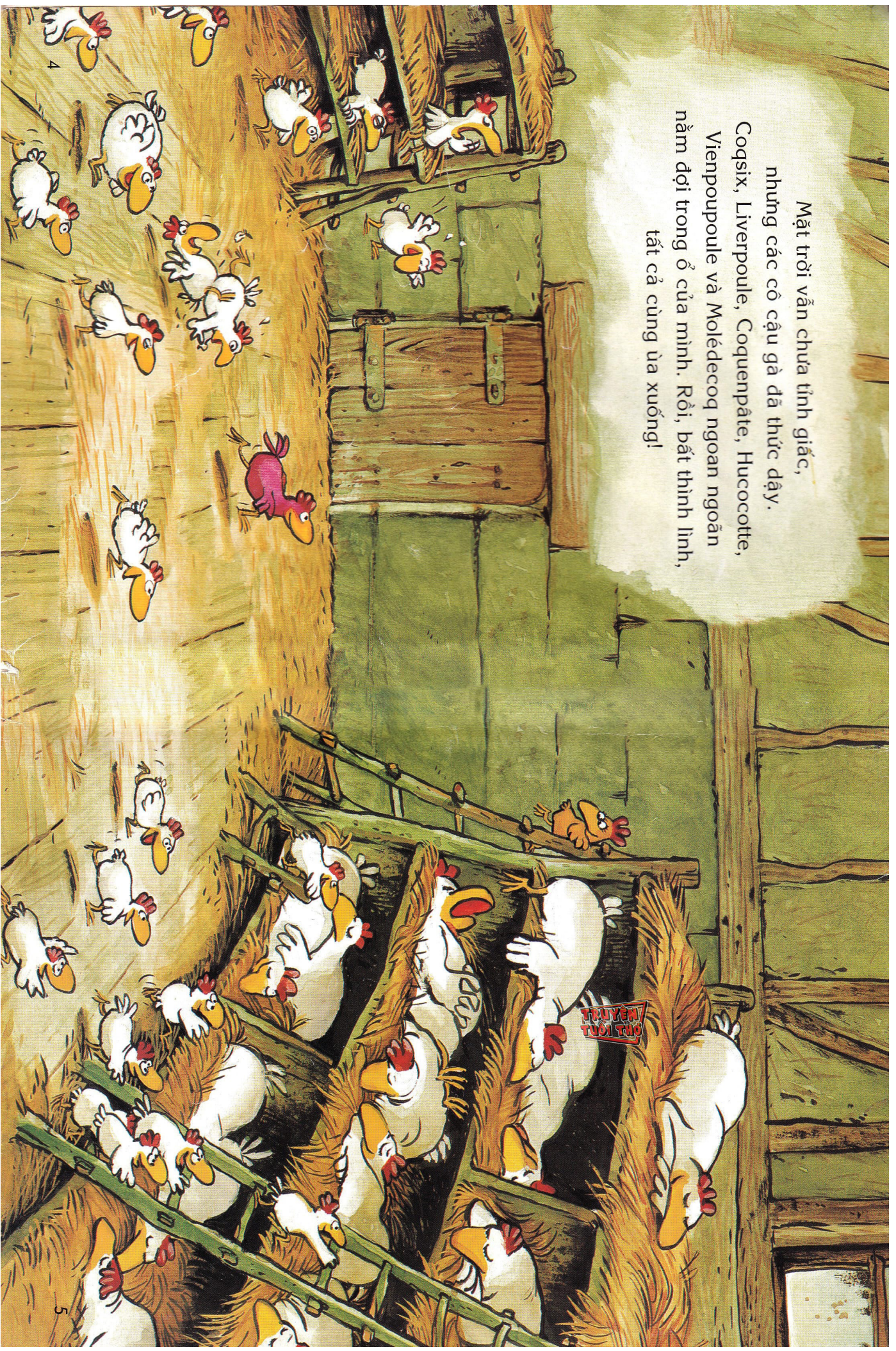
(C. Jolibois)

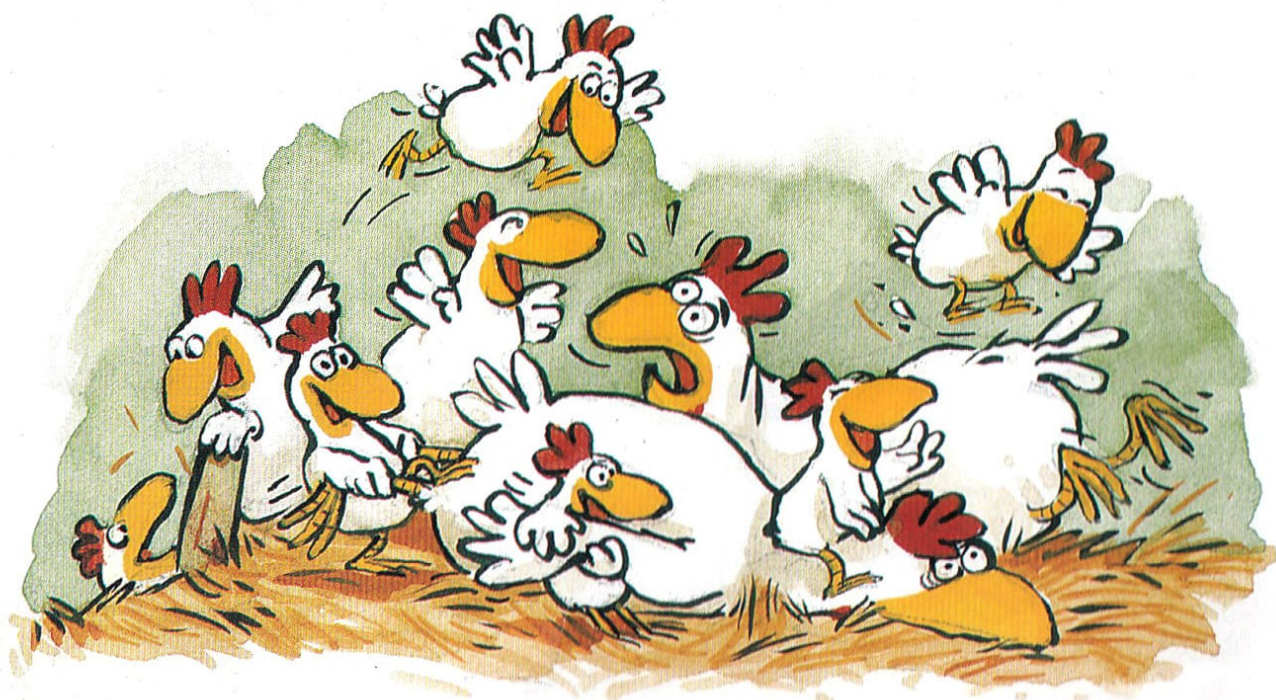
Dành tặng cô em gái Florence của tôi, người đang ở giữa rừng hoa “tìm mặt trời” trên mảnh đất quê hương mình.

(C. Heinrich)

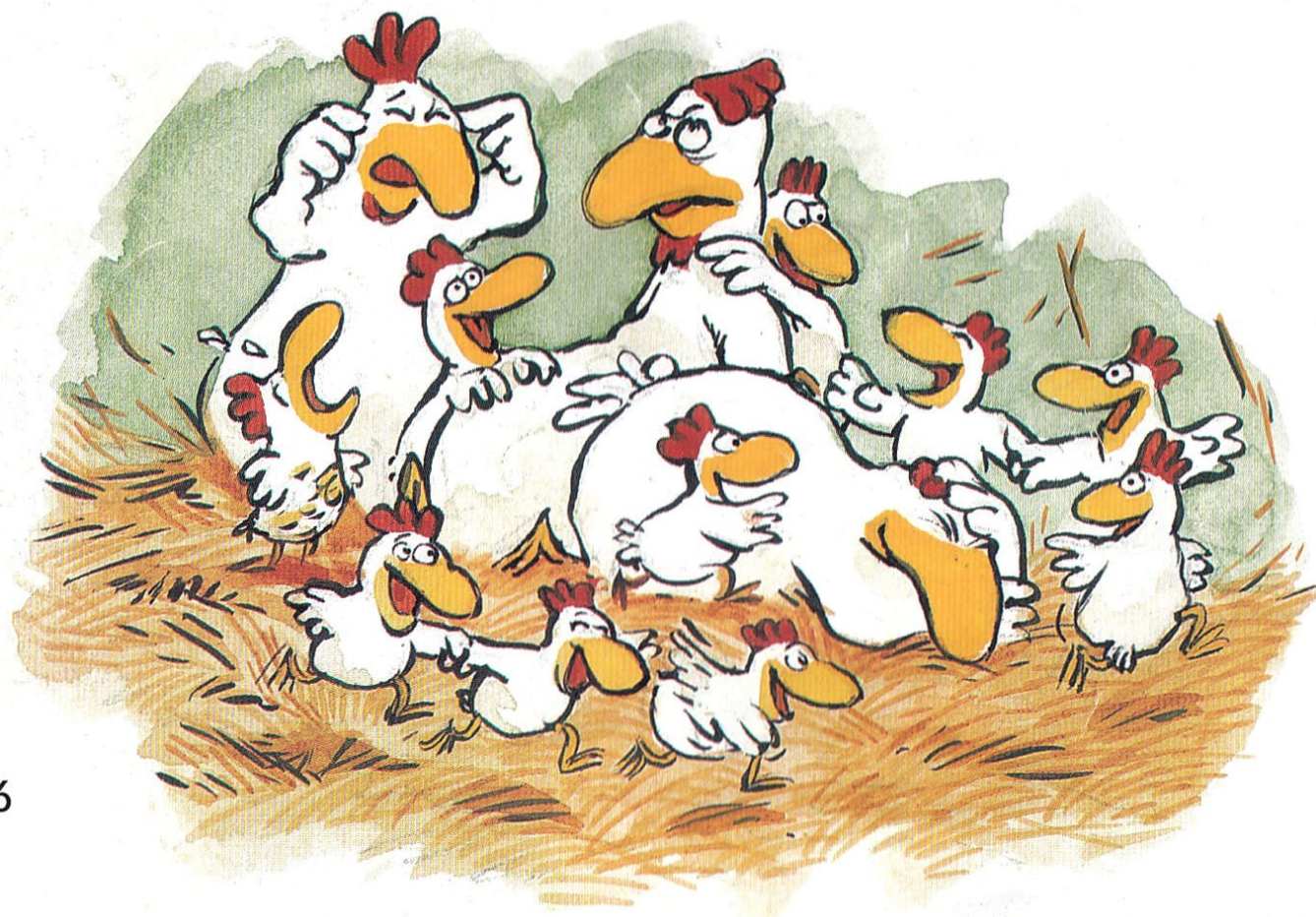
Mặt trời vẫn chưa tỉnh giấc,
nhưng các cô cậu gà đã thức dậy.
Cogsix, Liverpoule, Coquenpâte, Huccocotte,
Vienpoupoule và Molédecod ngoan ngoãn
nằm đợi trong ổ của mình. Rồi, bất thành linh,
tất cả cùng ủa xuống!

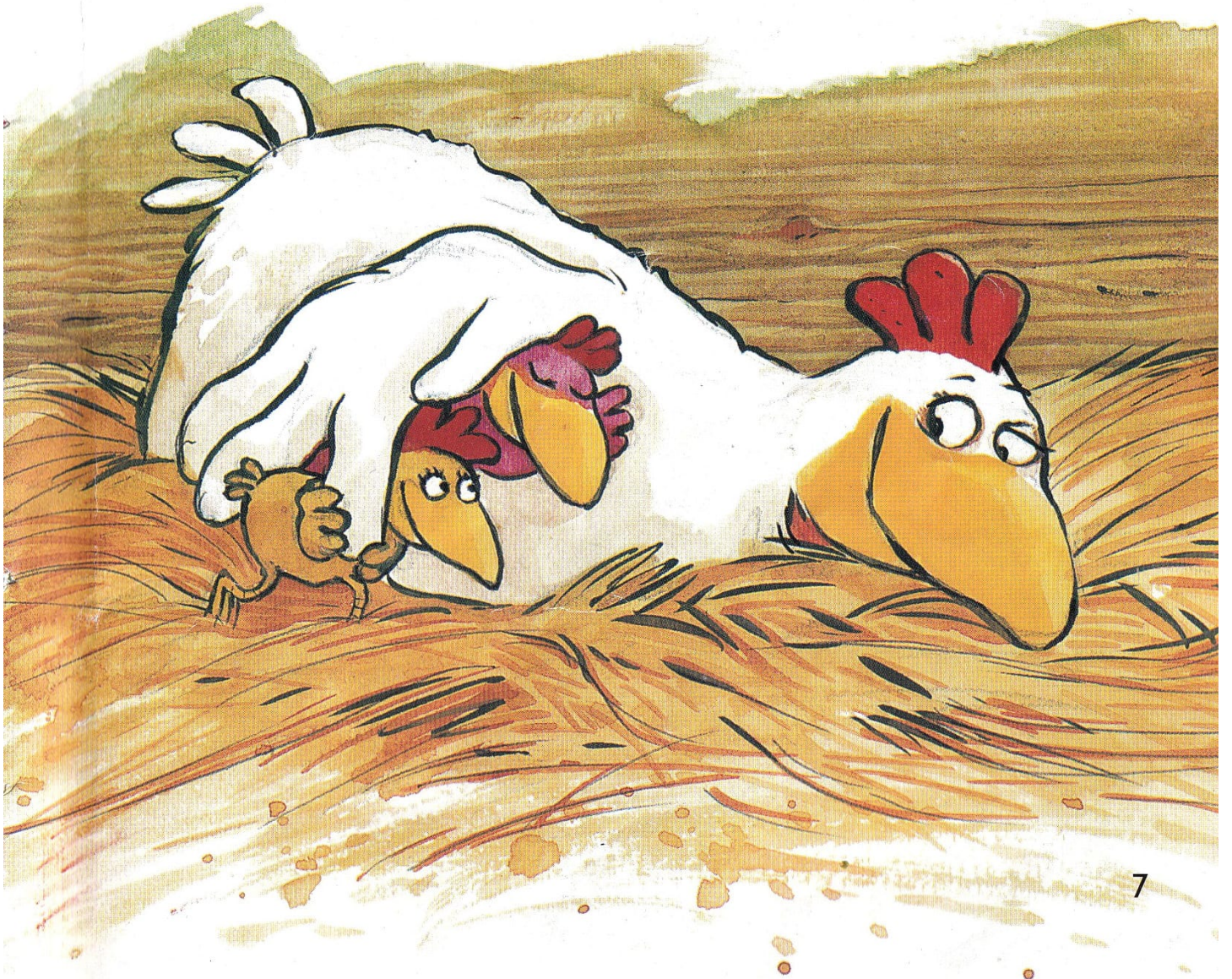
- Hú hú, bố mẹ ơi!
Cho chúng con một chỗ nhé?

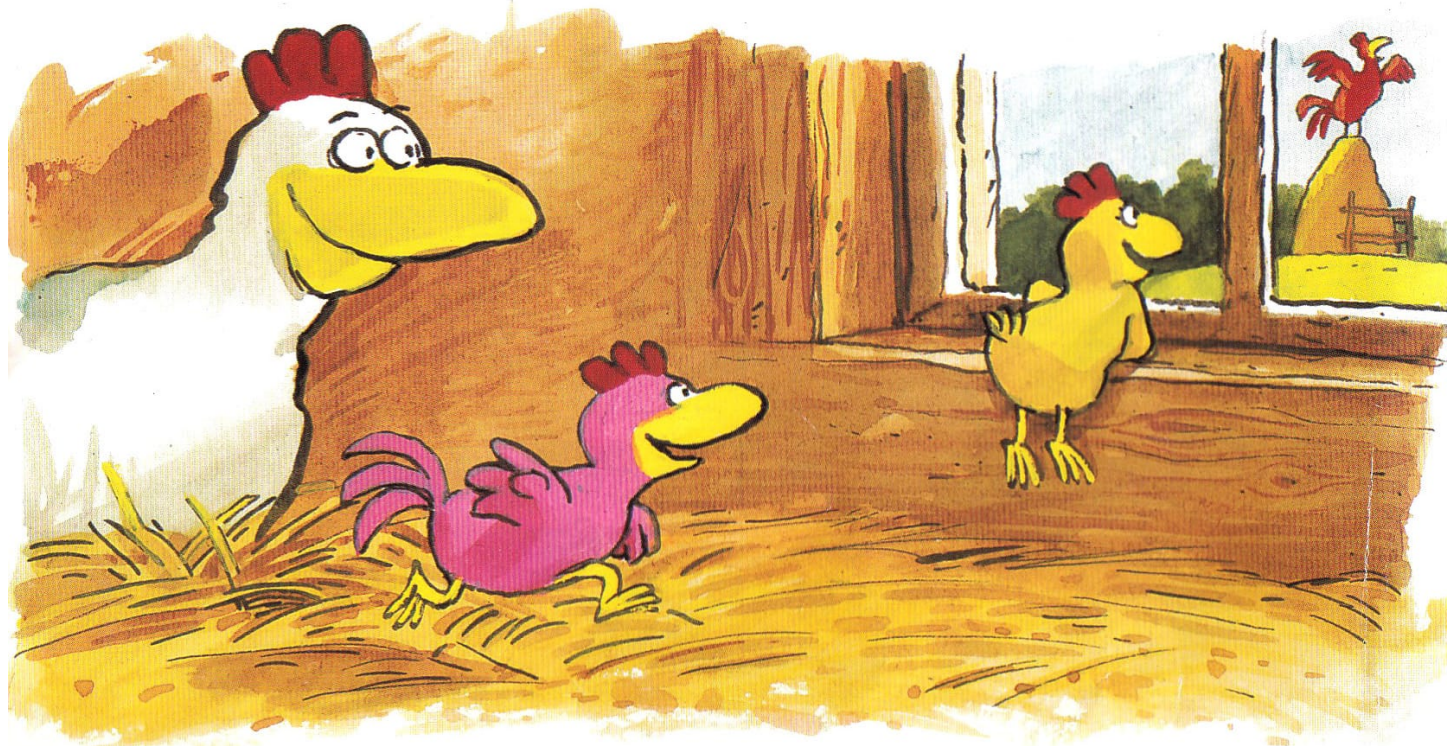
Mỗi sáng họ gặp lại nhau nồng ấm như vậy đây.

Như các bạn, Carmen và Carmélito cũng đòi được âu yếm. Carméla để hai cô cậu trườn vào chỗ ấm dưới cánh mình hết như hồi hai cô cậu còn bé xíu.

Bố của hai cô cậu là Pitikok đã bắt đầu công việc.
Sáng sáng, chính ông đánh thức mặt trời.

Qua cửa sổ, Carmen ngưỡng mộ ngắm bố mình đang
đình đặc đậu trên đỉnh một đống rơm.

Quý phái và oai vệ, ông cất tiếng gọi về phía bầu trời.

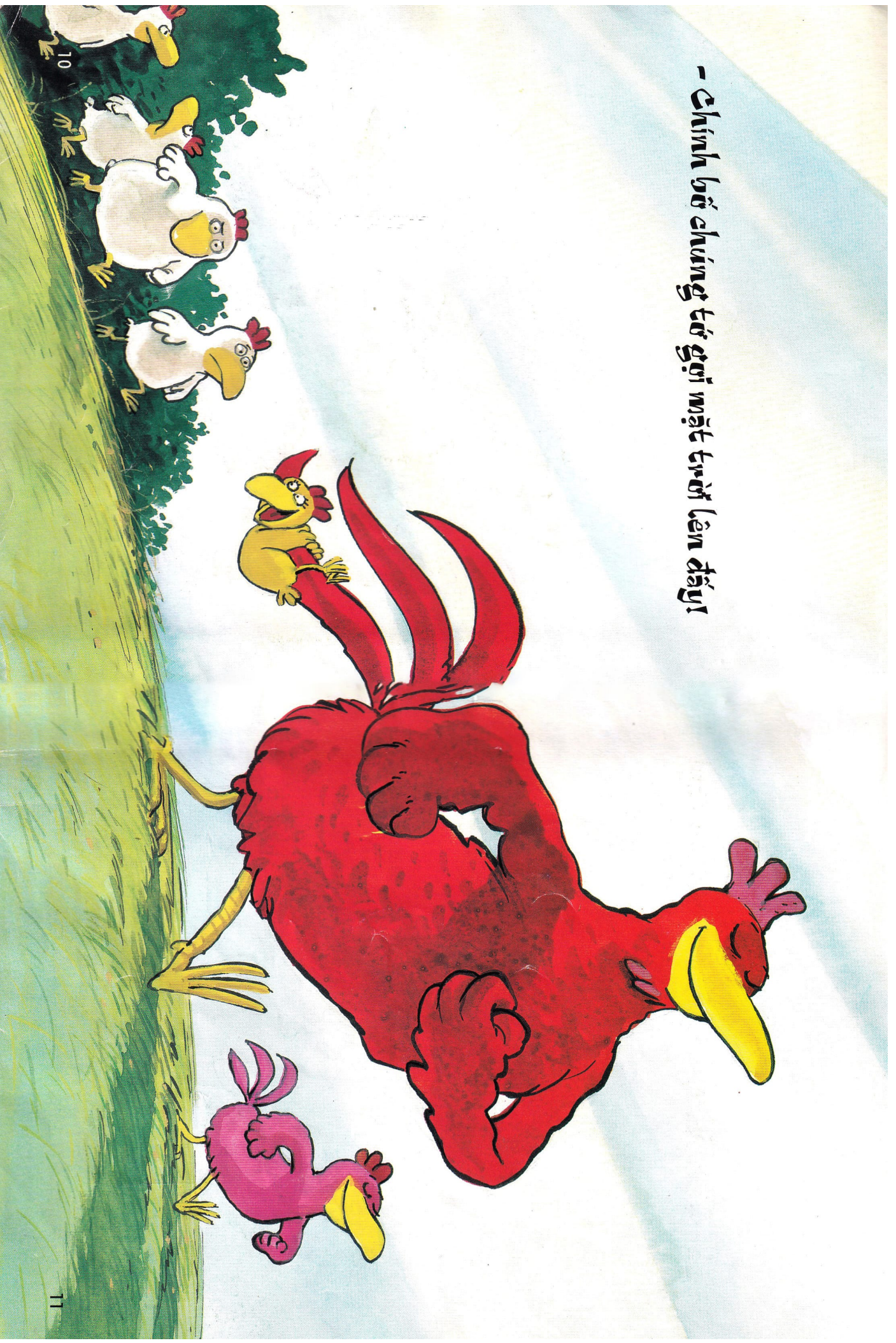

Và thêm lần nữa,
phép lạ được thực hiện!
Buổi sáng tháng Sáu đẹp trời ấy,
vì tinh tú của ngày nô lên
ở phía chân trời.

- **BỐ ỒỒỒỒỒỒỒỒỒ!**

- Chính bố chúng tôi gọi mặt trời lên đây!

- Bao giờ lớn, Carmen nói, thế nào nhỉ,
tớ cũng vậy, tớ cũng sẽ đánh thức mặt trời!

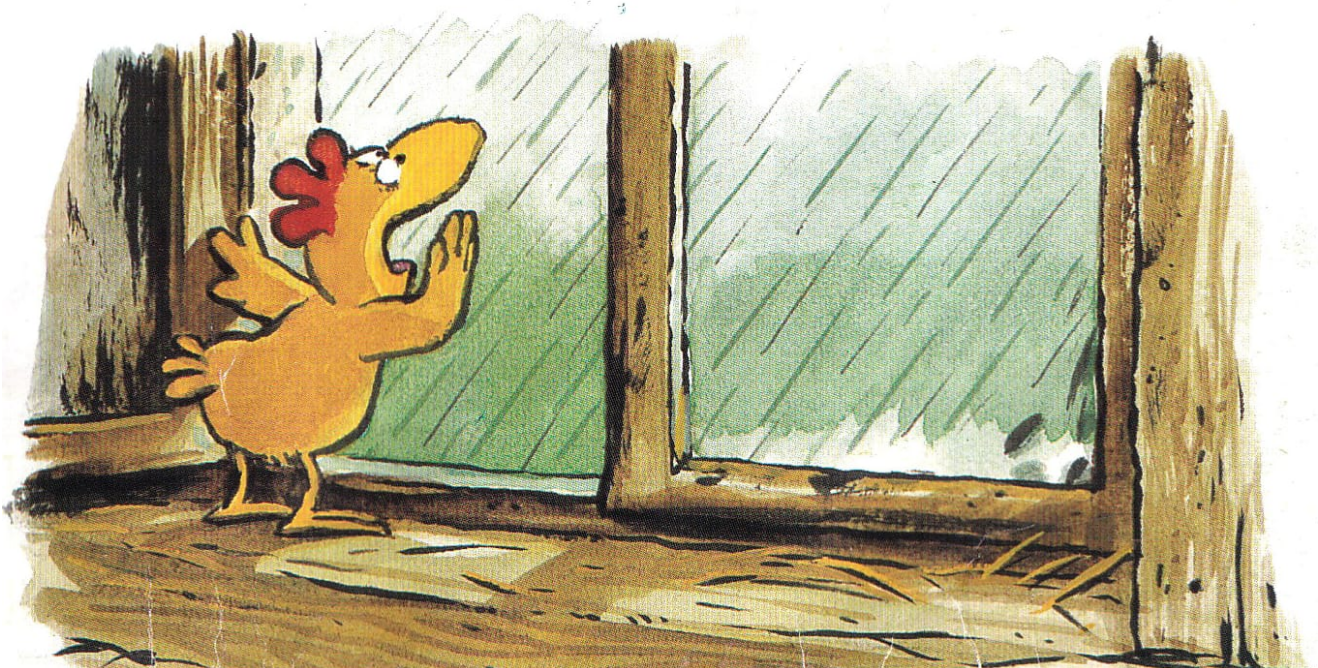
- Thật vớ vẩn! Coquenpâte cười khẩy. Cậu là đồ con gái!
Chỉ gà trống mới có quyền năng đánh thức mặt trời thôi!

Than ôi, hôm sau là một ngày tăm tối.
Quả vậy, Pitikok không thể thuyết phục được
vàng thái dương ra khỏi giường nữa...
Tệ hơn, trời còn đổ mưa.

- Bô ơi, bố đừng lo lắng! Carmen an ủi bố.
Sau cơn mưa trời lại sáng ấy mà.

Giờ trôi qua, ngày trôi qua...
Và mặt trời vẫn như cũ như diếc.
Hết một tuần, bắt đầu một tuần mới,
nhưng mặt trời chẳng chịu xuất hiện trở lại.

Ngày 18 tháng Sáu, Pitikok cất tiếng gọi:

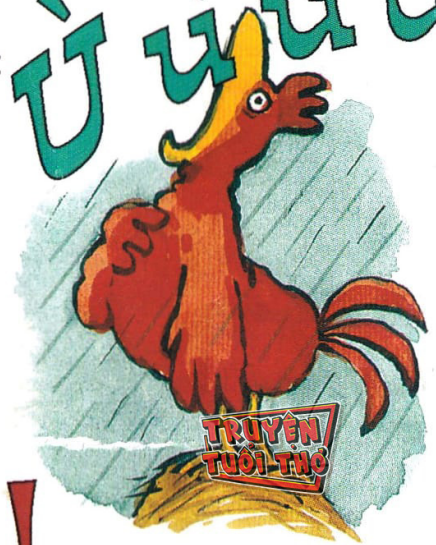
Bằng tiếng Anh:

Ồ ồ ô ô!

Bằng tiếng
Tây Ban Nha:

Ồ Ồ Ồ!

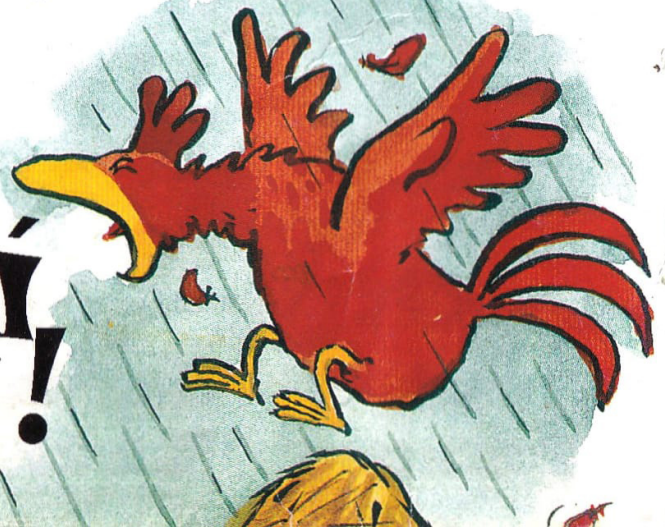
Bằng tiếng Nga:

ì í i i!

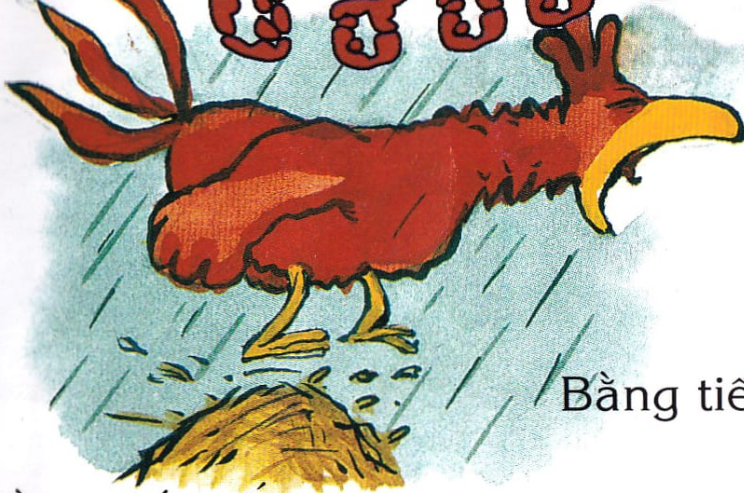
Bằng tiếng
Trung Quốc:

À ó
oó!

Bằng tiếng Ai Len:

ú ú ú ú ú ú!

Bằng tiếng Nhật:

こ
こ
こ
こ
こ
こ

Bằng tiếng Ý:

È
é
è
ê
!

Bằng tiếng Đức:

Ư
ứ
ứ
ừ
ừ
!

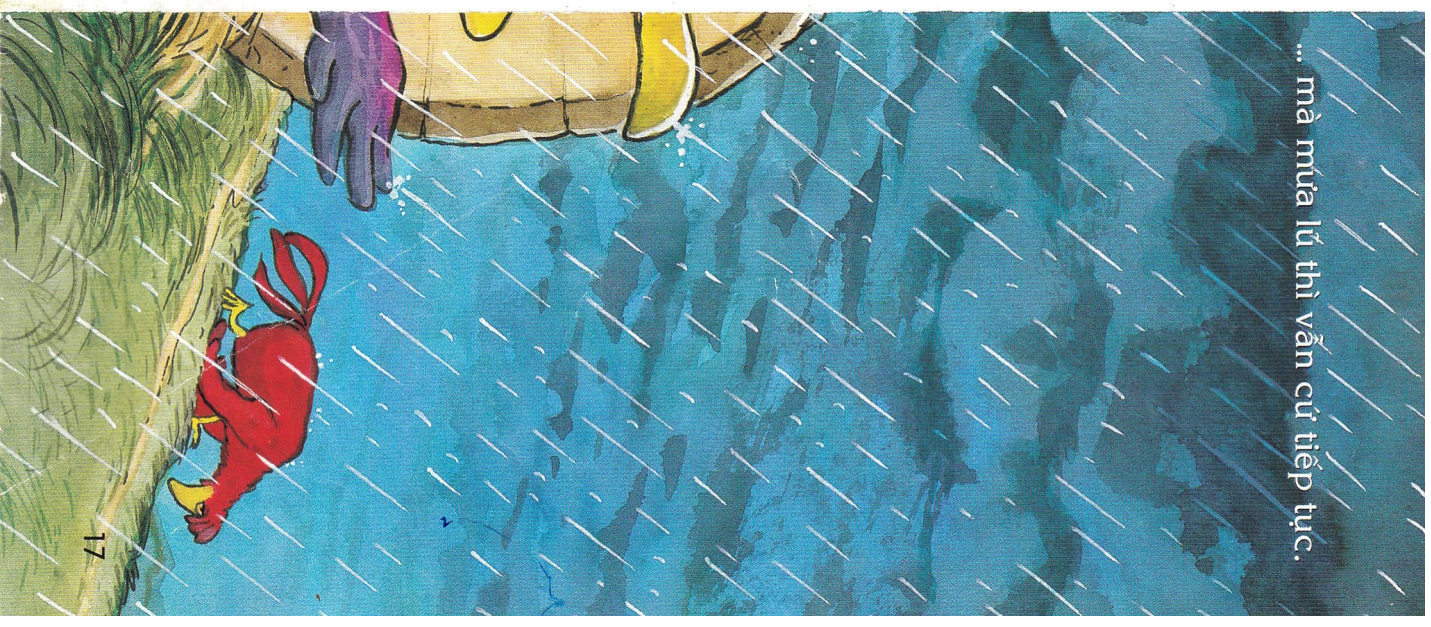
... Than ôi, chẳng ăn thua gì!

Ngày cuối tháng xích lại gần.
Không thấy mặt trời đâu...

... mà mưa lũ thì vẫn cứ tiếp tục.

Hết sức lo lắng, Carmen và Carmélito bèn hỏi ý kiến ông bạn Pédro Chim Cốc già nua của mình.

- Các con của ta ạ, nên nhớ rằng, Pédro giải thích, mặt trời là một cái lòng đỏ trứng khổng lồ trên bầu trời...

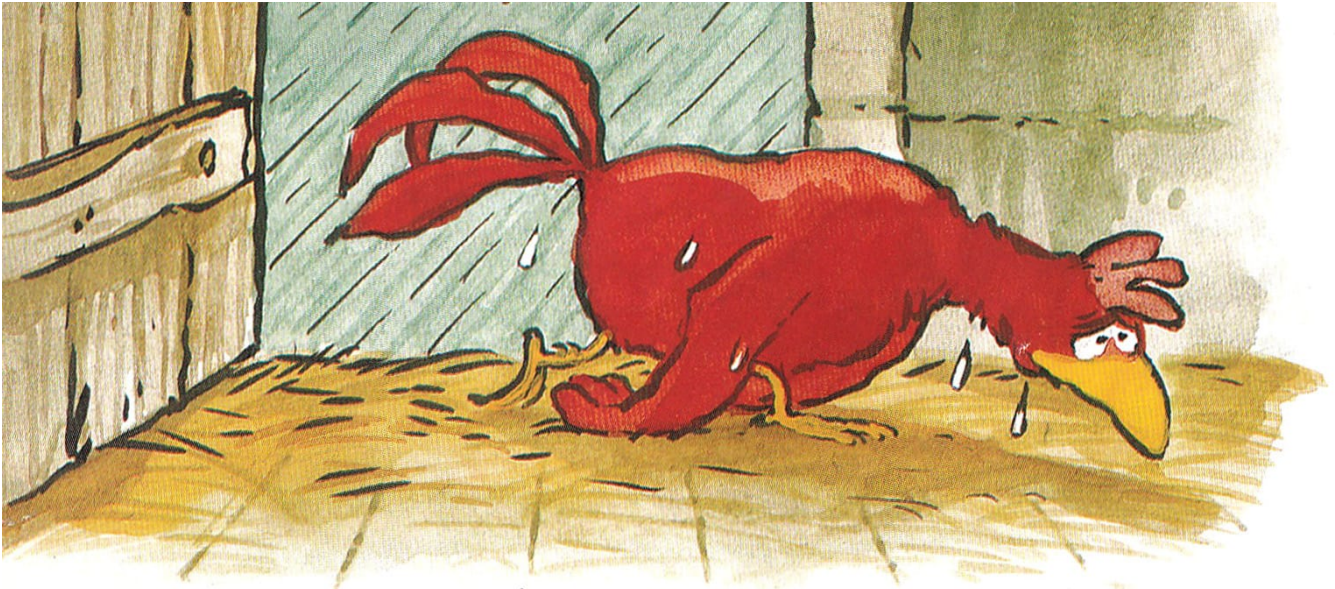

... và nếu ta không thấy nó nữa...
thì có nghĩa là nó đã bị nấu chín!

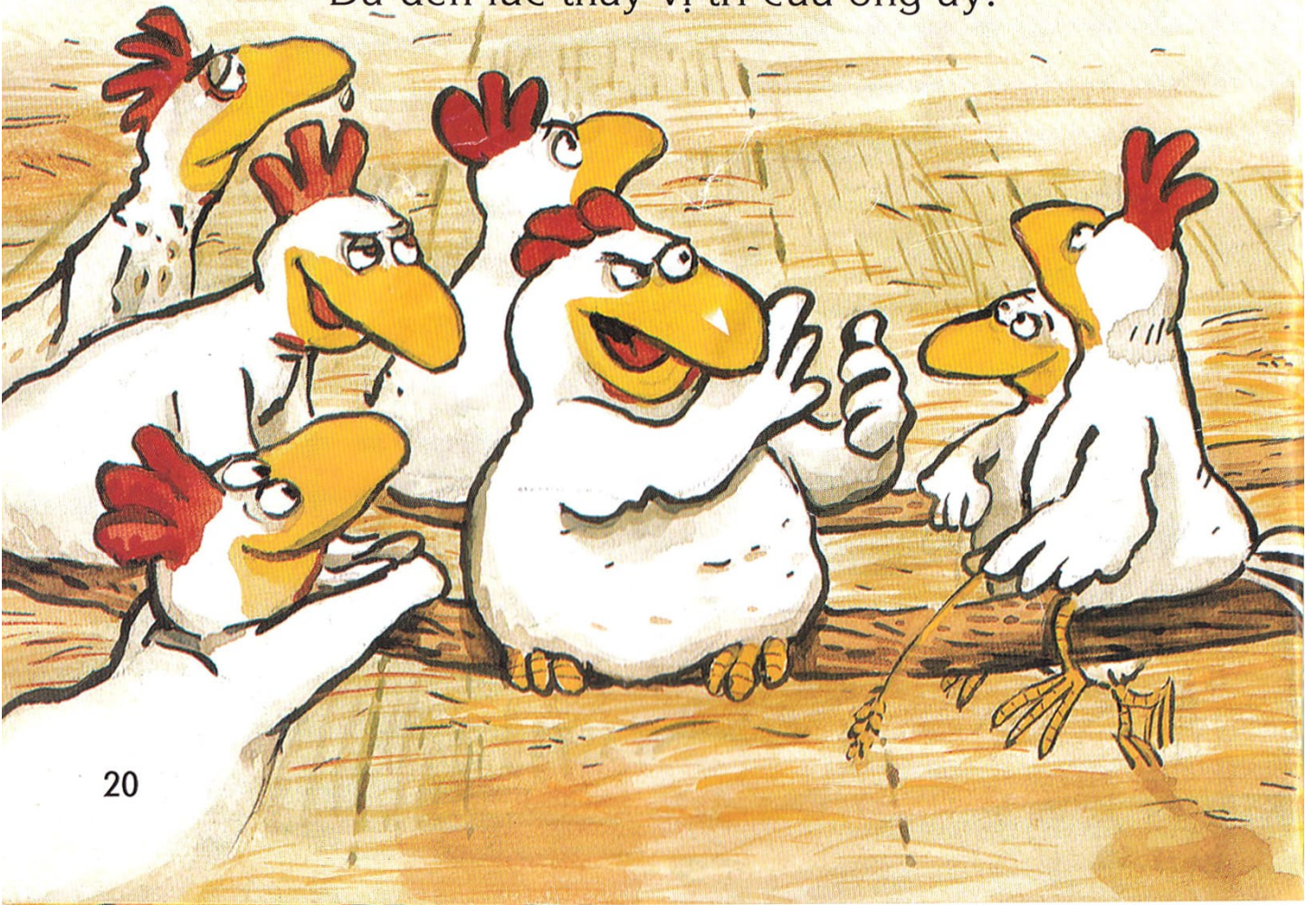
Cô bé Carmen nghe xong rụng rời.
- Ông lão Pedro tội nghiệp lẫn cần mất rồi!
Ai mà chẳng biết mặt trời là một
khối khí nóng khổng lồ cơ chứ...

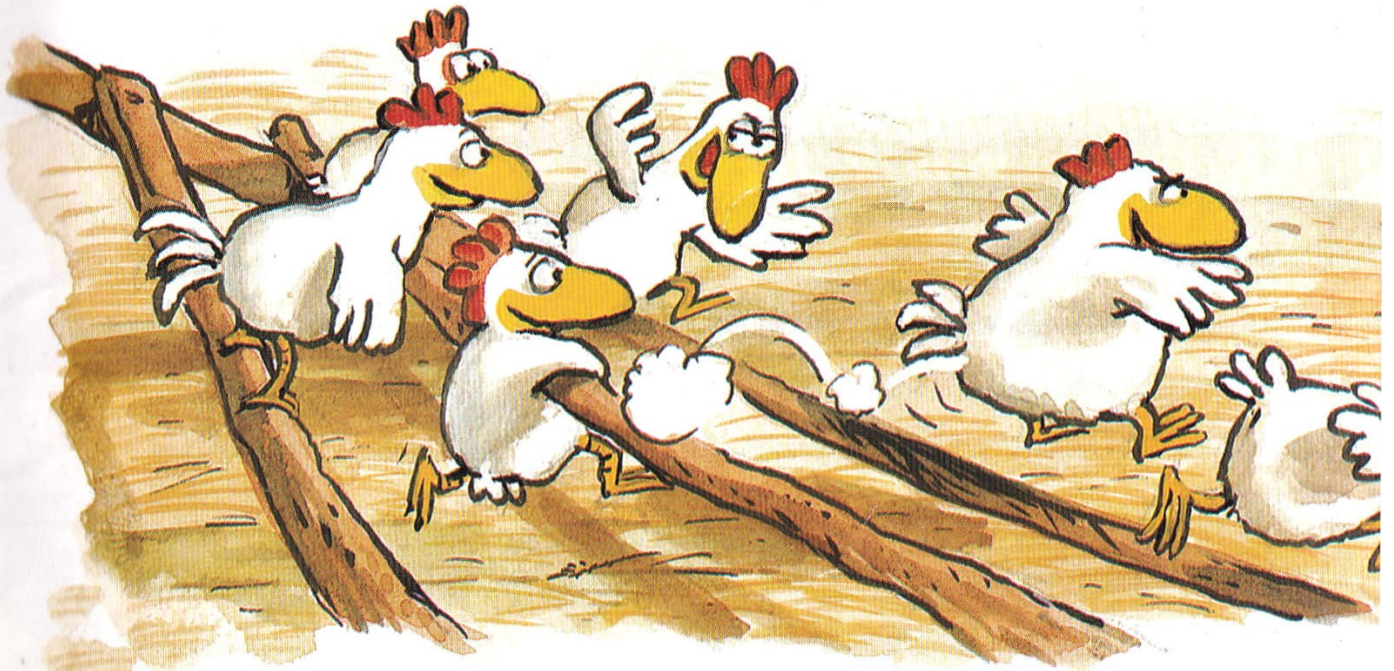

Trong lúc đó, ở chuồng gà, trên những sào đậu, các cô cậu gà đang bày mưu tính kế. Các cậu gà trống đột nhiên thấy cánh mình nhú lên còn mình thì trở nên bạo dạn hơn.

- Pitikok đánh mất quyền năng rồi! Coquenpâte tuyên bố.
Đã đến lúc thay vị trí của ông ấy.

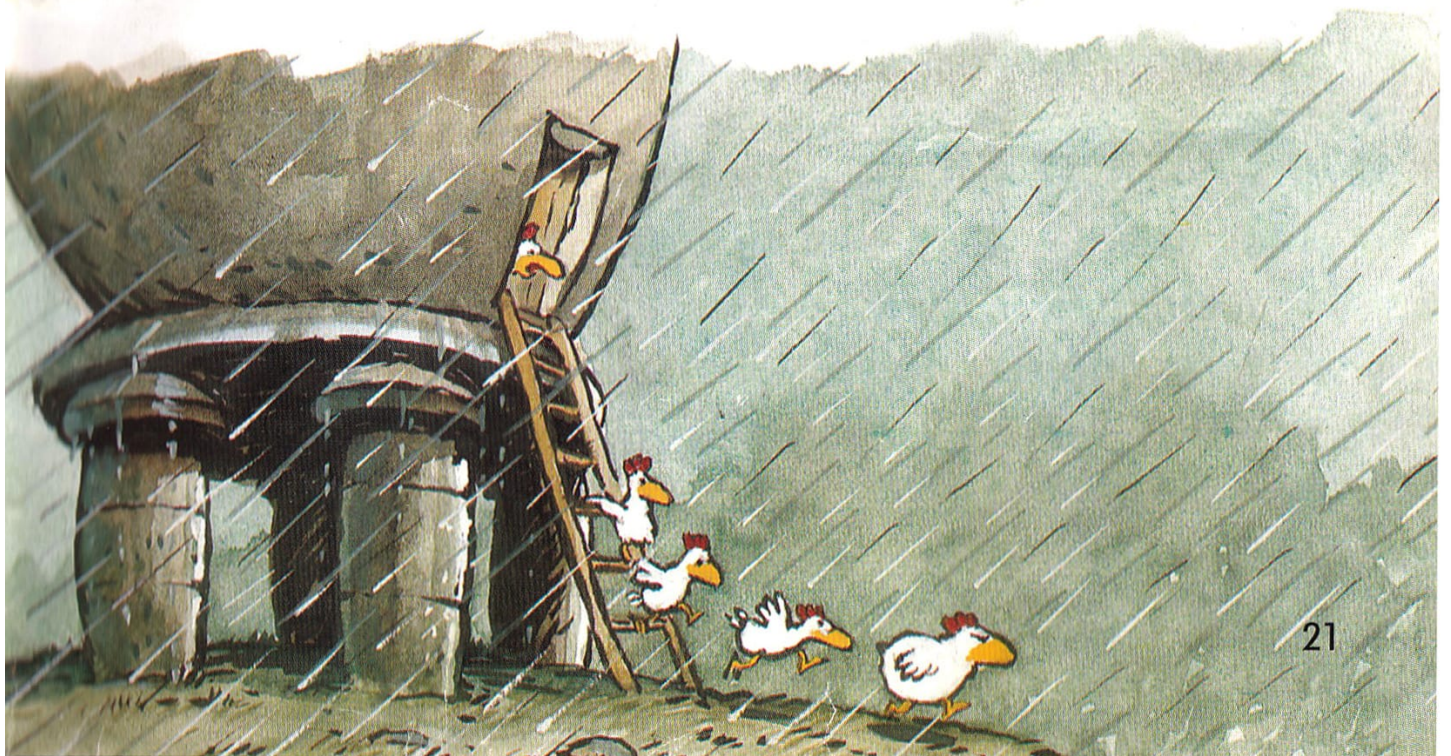

- Cậu ấy có lý đấy! các cậu gà trống khác hứng khởi
nhao nhao. Chúng ta lên đỉnh đồng rơm thôi!

Chỉ mình Coqueluche vốn đã bị nhiễm lạnh
là từ chối đi theo họ.

- *Tớ khong đi đau, các cậu ạ, tớ sẽ óm mất!*

Carmen và Carmélito rất buồn bã. Sáng hôm ấy, bố chúng lại thất bại thêm lần nữa trong nhiệm vụ của mình.

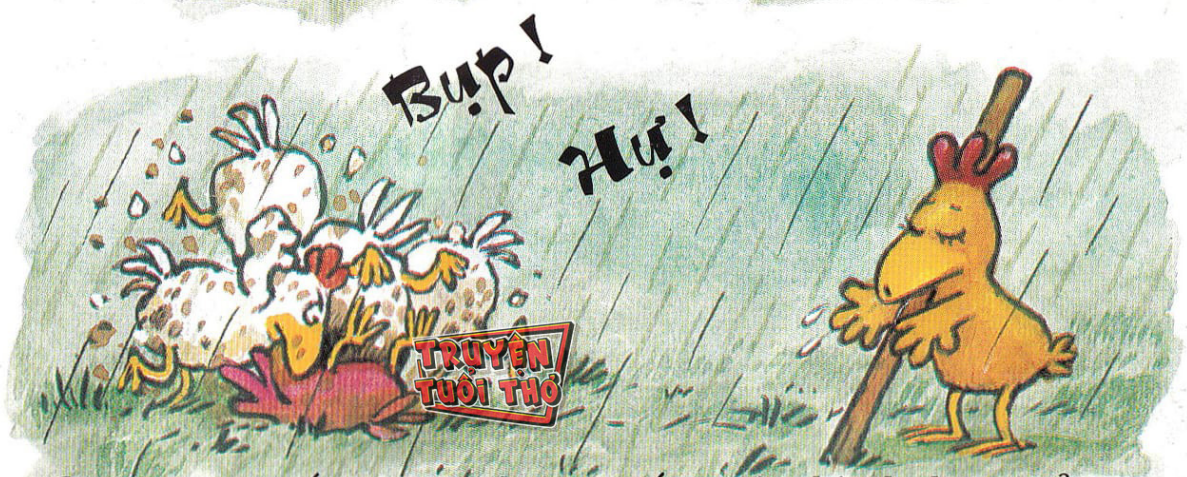
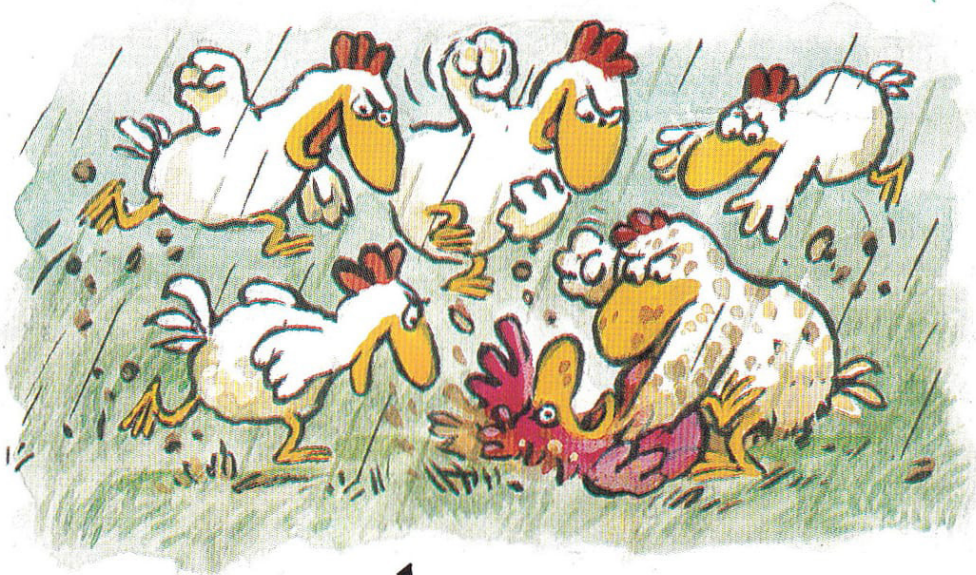
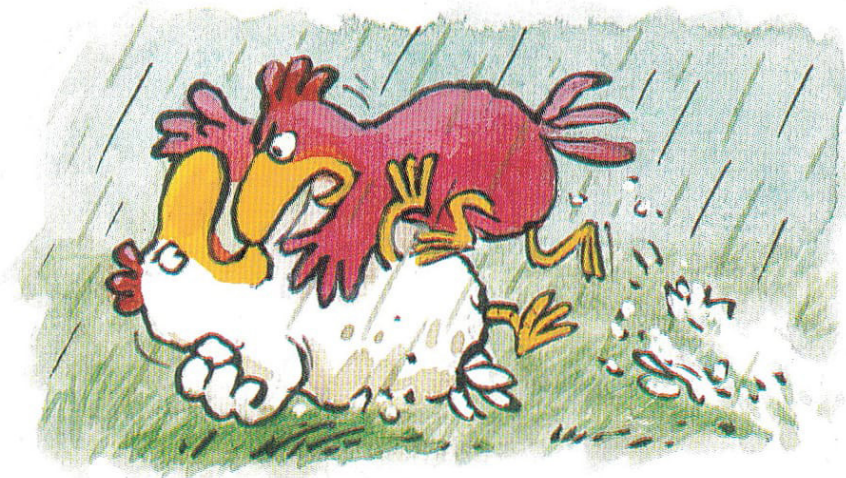
- Nhường chỗ! Nhường chỗ! Tránh ra nào! những kẻ nổi loạn non trẻ đồng thanh kêu lên.

- Chúng ta sẽ chứng minh cho Ngaàiii Pitikok thấy chúng ta biết làm những gì! Molédecoq nói.
- Phải... Bố các cậu đã trở thành một đồng thịt nhầy trong thanh quản rồi! Coquenpâte mỉa mai.

- Cậu không được phép nói như vậy về bố tớ,
Carmélito nổi giận và xông vào đánh nhau với Coquenpâte.

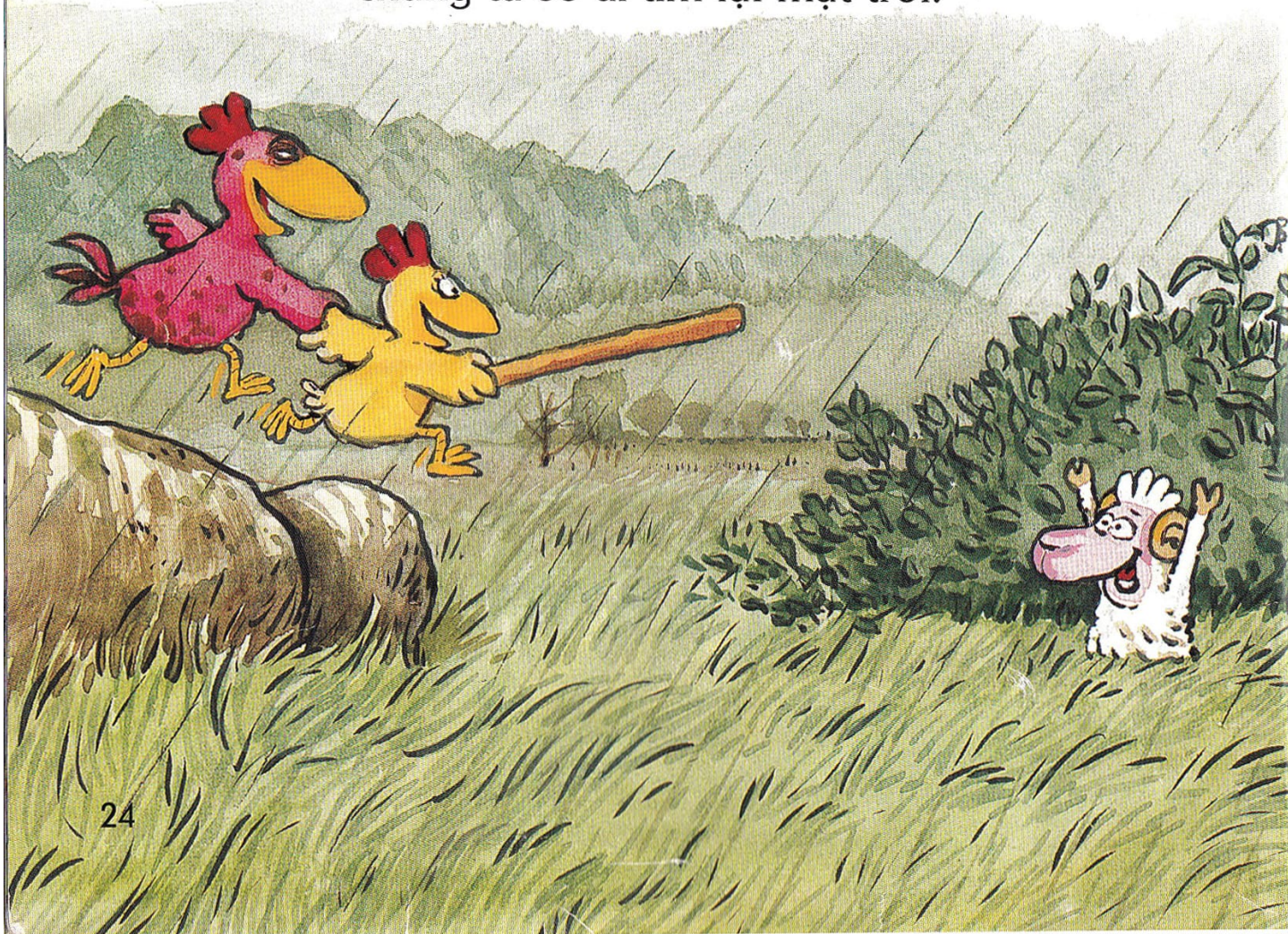

Carmen, vốn cực ghét mấy trò đánh lộn của
đám gà trống, bèn quyết định chấm dứt cuộc ẩu đả.

- Carmen ạ, em mà không can thiệp thì anh đã...

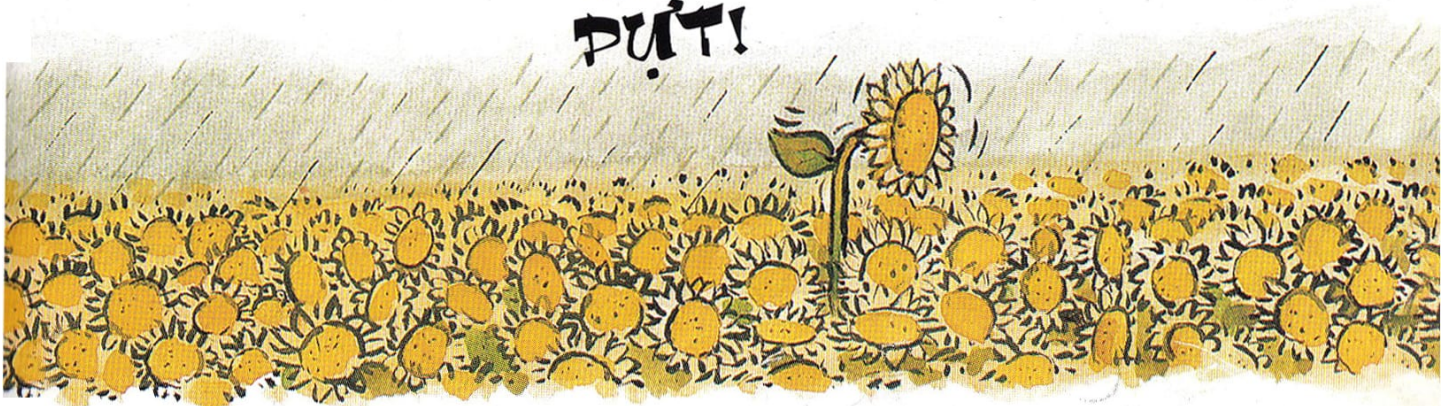
- Có việc tốt hơn mà chúng ta phải làm
thay vì đâm đá nhau đấy, cô gà bé bỏng nói.
Em đã rủ Bélino đi cùng chúng ta. Anh ạ...
chúng ta sẽ đi tìm lại mặt trời!

- Cả hai chờ em ở đây nhé, Carmen yêu cầu. Em quay lại ngay
thời.

ĐỨT!

- Hoa “tìm mặt trời” ấy mà, nó nổi tiếng lắm nhé,
lúc nào nó cũng hướng về mặt trời. Chỉ cần đi theo
hướng nó chỉ là đủ để tìm thấy mặt trời!

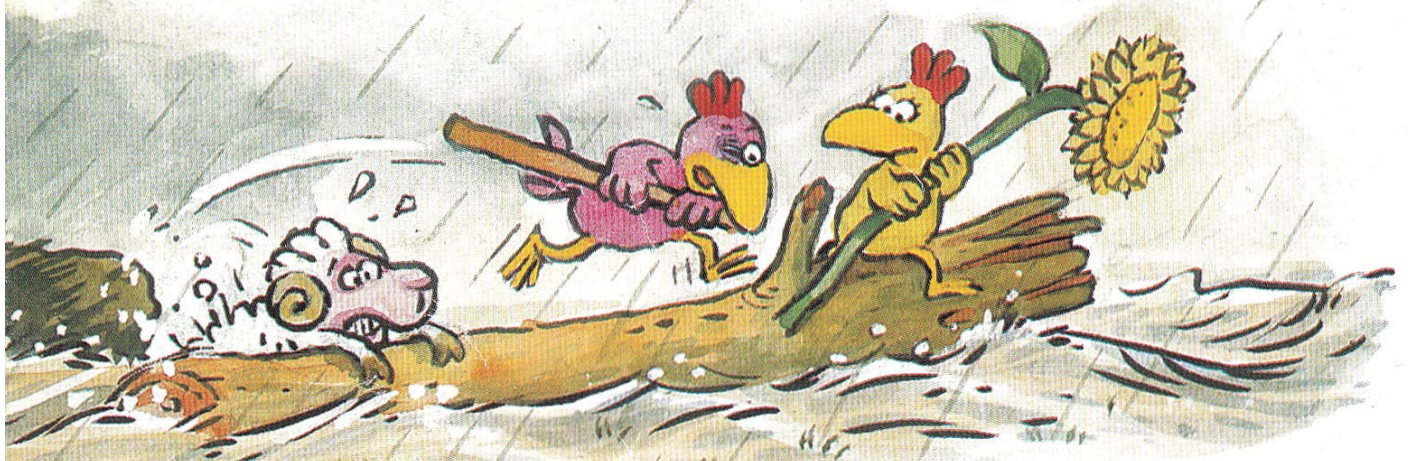

- Cậu không tưởng tượng nổi ở tuổi này mà em ấy
đã biết những gì đâu, Bélino ạ...

- Các chàng trai, lối này!

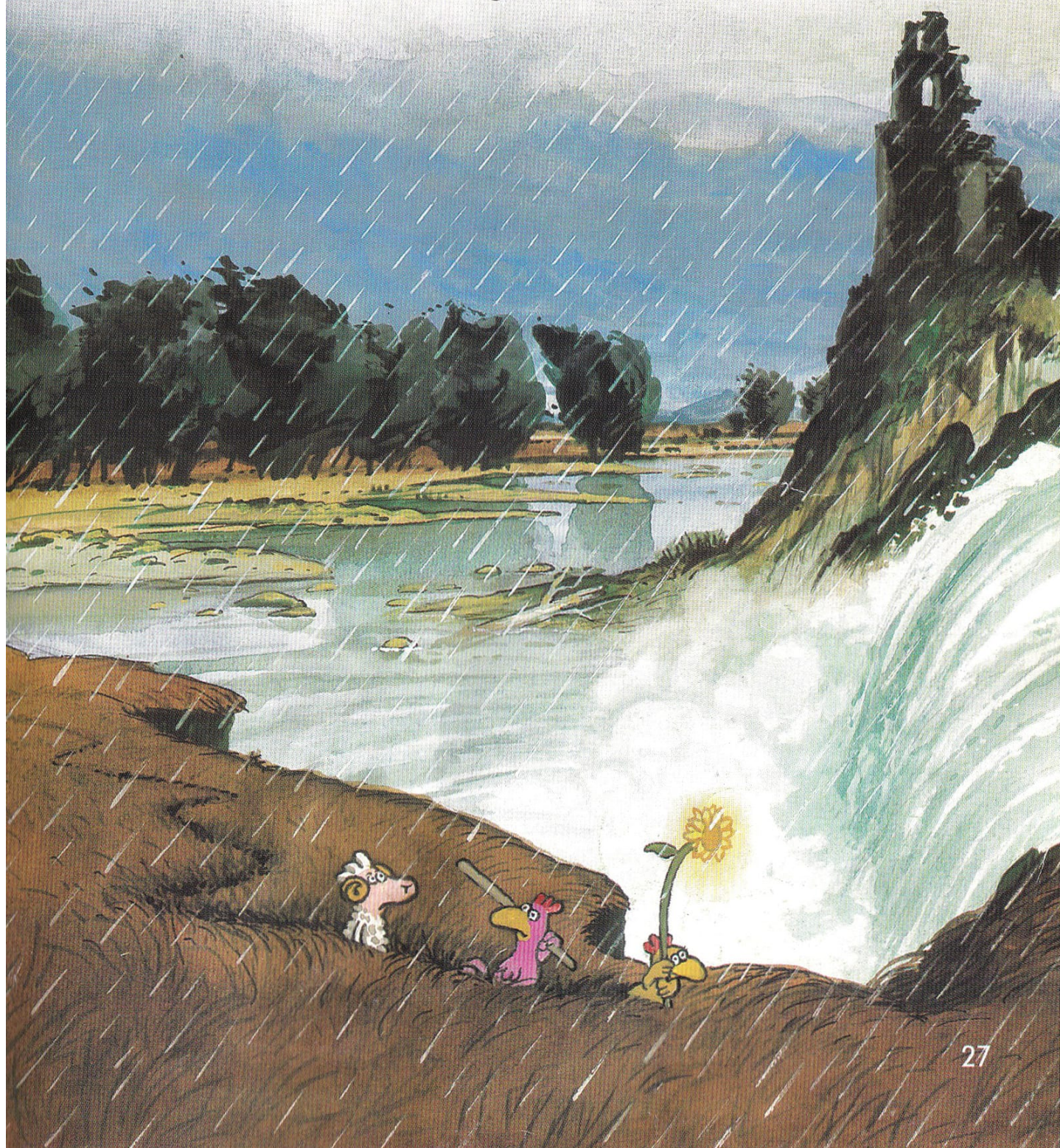
- Tớ ấy mà, Carmélito nói, tớ nghĩ rằng mặt trời bị ốm.
Thì thế! Khi ốm người ta thường ngủ li bì.

- Mà thậm chí là ốm nặng ấy chứ, Béline nói thêm, đột nhiên cậu trở nên vô cùng lo lắng. Đợi đến lúc chúng ta tìm thấy mặt trời, có lẽ mặt trời đã chết mất rồi cũng nên!

Theo các chỉ dẫn của hoa “tìm mặt trời”,
Bélino, Carmen và Carmélito đi khắp nơi tìm
kiếm. Họ bướng bỉnh lục tung mọi cánh rừng,
thăm dò từng hang động nhỏ nhất nơi mặt trời
có khả năng sẽ ẩn mình...

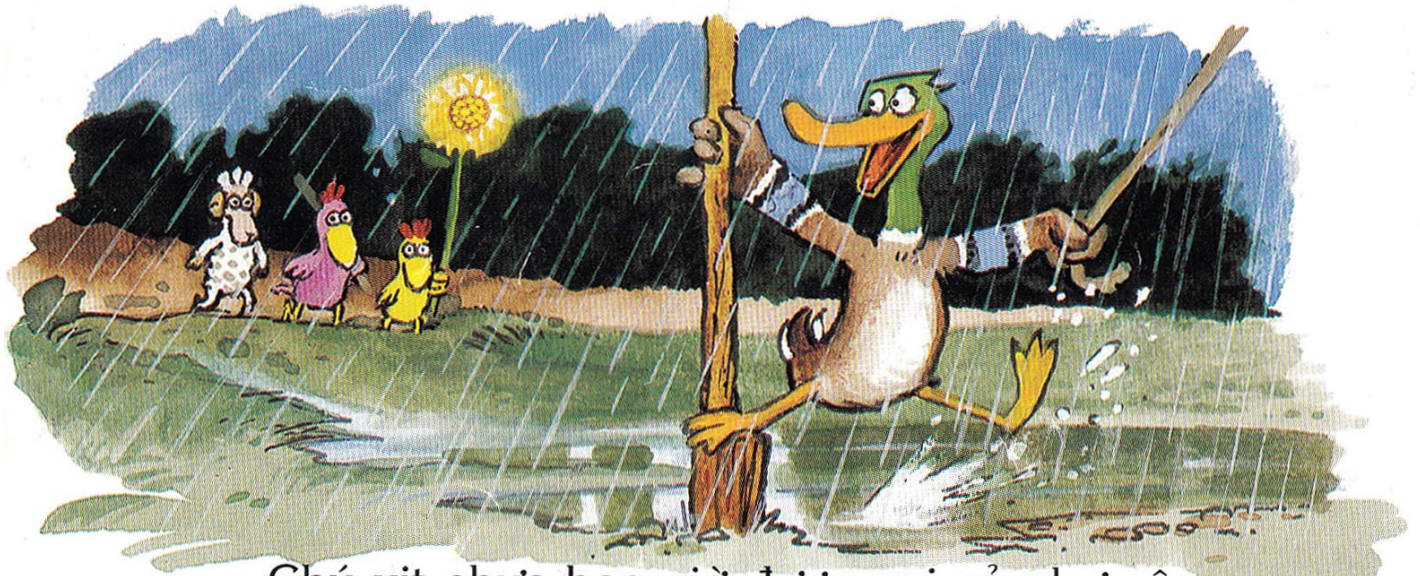

Cho tôi khi...

- Nhìn kìa! Carmen reo lên, bông hoa chỉ về hướng Cối Xay Gió của Colbert.

- Xin chào các bạn! Colbert cất lời khi nhận ra ba kẻ phiêu lưu mệt lử và ướt sũng.

Chú vịt chưa bao giờ được vui vẻ như vậy.
Thời tiết không ngớt tộ hại suốt một tháng trời!
Chưa từng thấy!

- Là lá la la la la la...

Hãy ca lên và khiêu vũ cùng tớ!

“Tớ hát dưới trời mưa...”

... tớ hátttttttt dưới trời mưaaaaaaaa...”

- Rất tiếc, Colbert ạ, nhưng chúng tớ chẳng có lòng dạ nào mà vui cười cả, Carmélito nói.

- Chúng tớ đang đi tìm mặt trời! Bélino nói thêm.

- Nếu ngày mai mặt trời không thức giấc, vậy là bố em sẽ mất chỗ, Carmen bé bỏng kết luận.

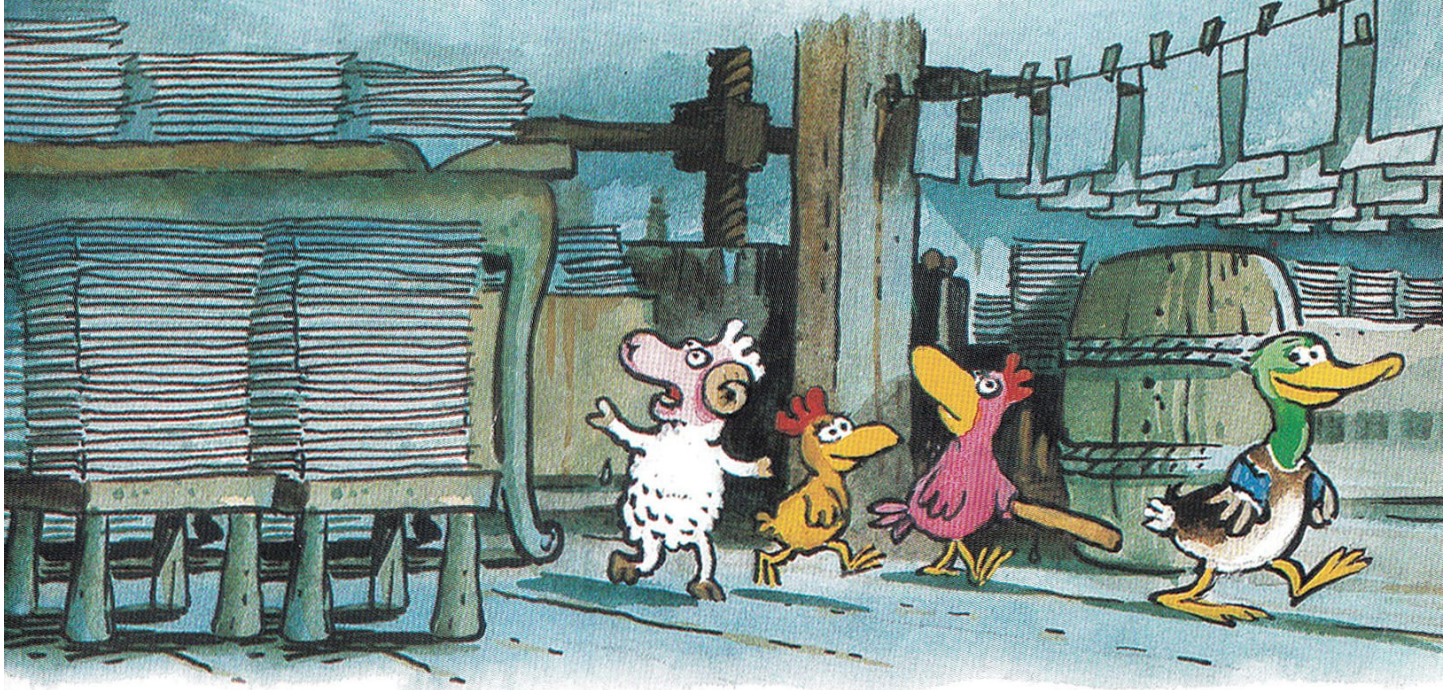
Mặt trời à? Colbert bối rối.
- Nhưng... mặt trời ở trên tầng đấy thôi!
Theo tớ, tớ sẽ dẫn các cậu tới chỗ đó.

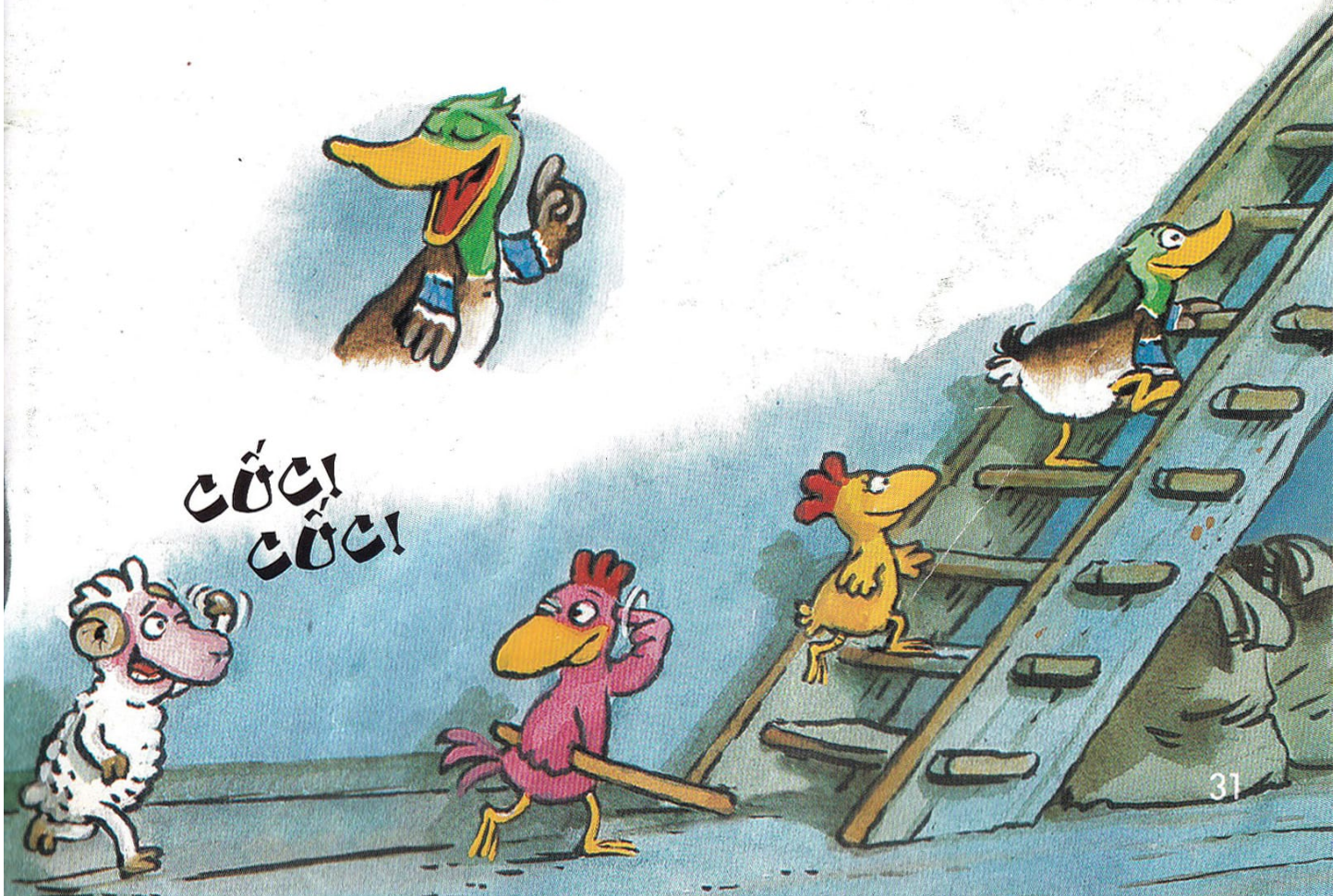
Chúng ta đang ở trong cối xay gió của anh em nhà Montgolfier, những người sản xuất giấy tại phân xưởng của mình.

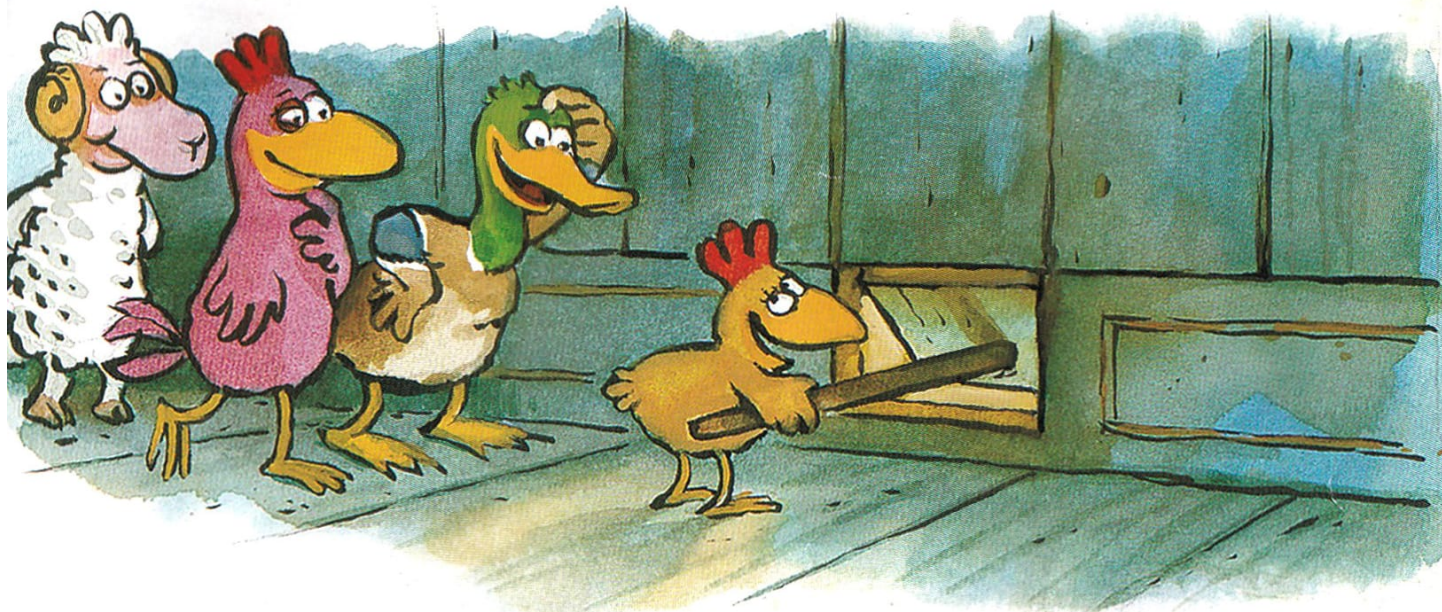
- Đống giấy này dùng để làm gì nhỉ? Béline ngạc nhiên hỏi.

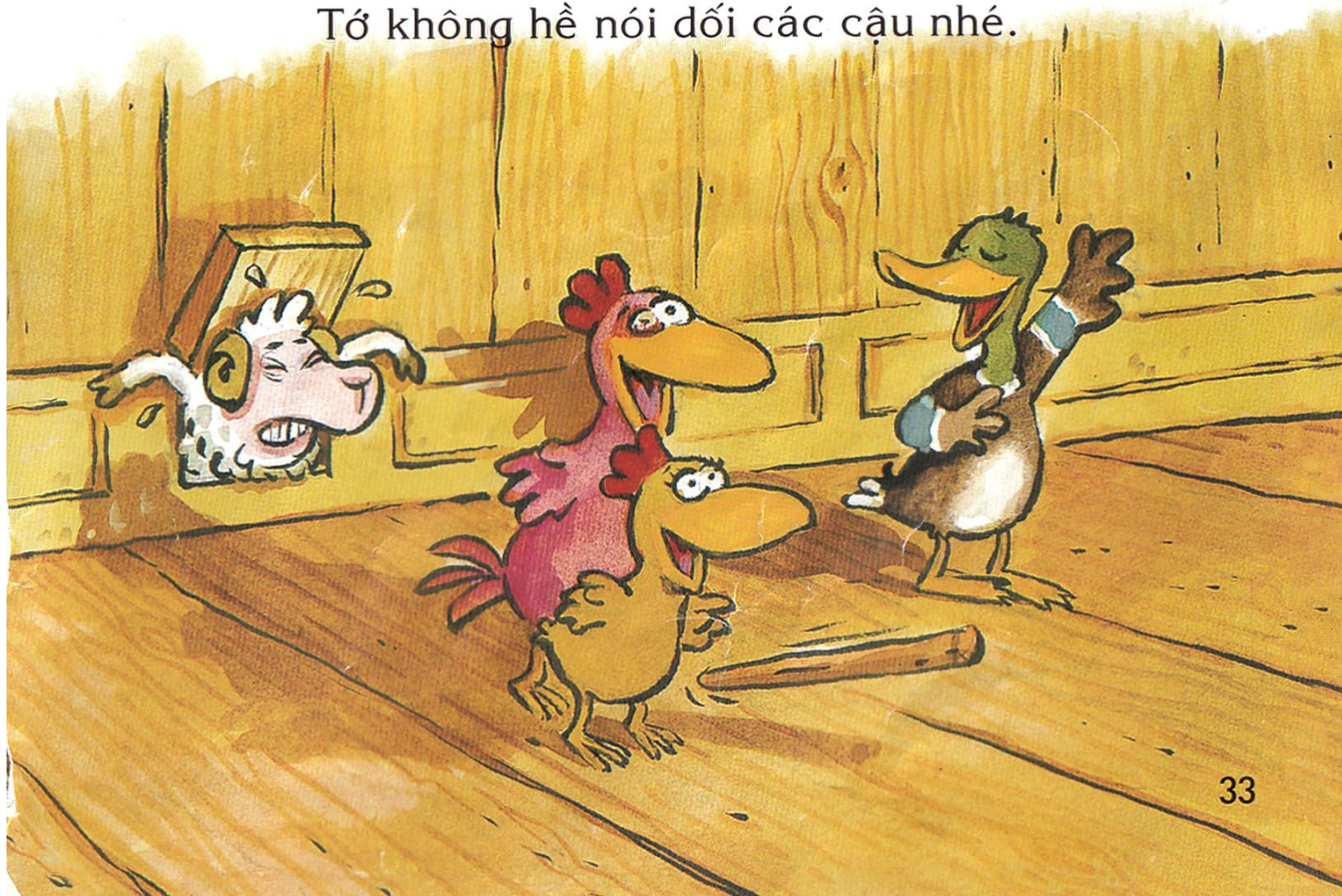
- Để in vẹt chứ để làm gì!

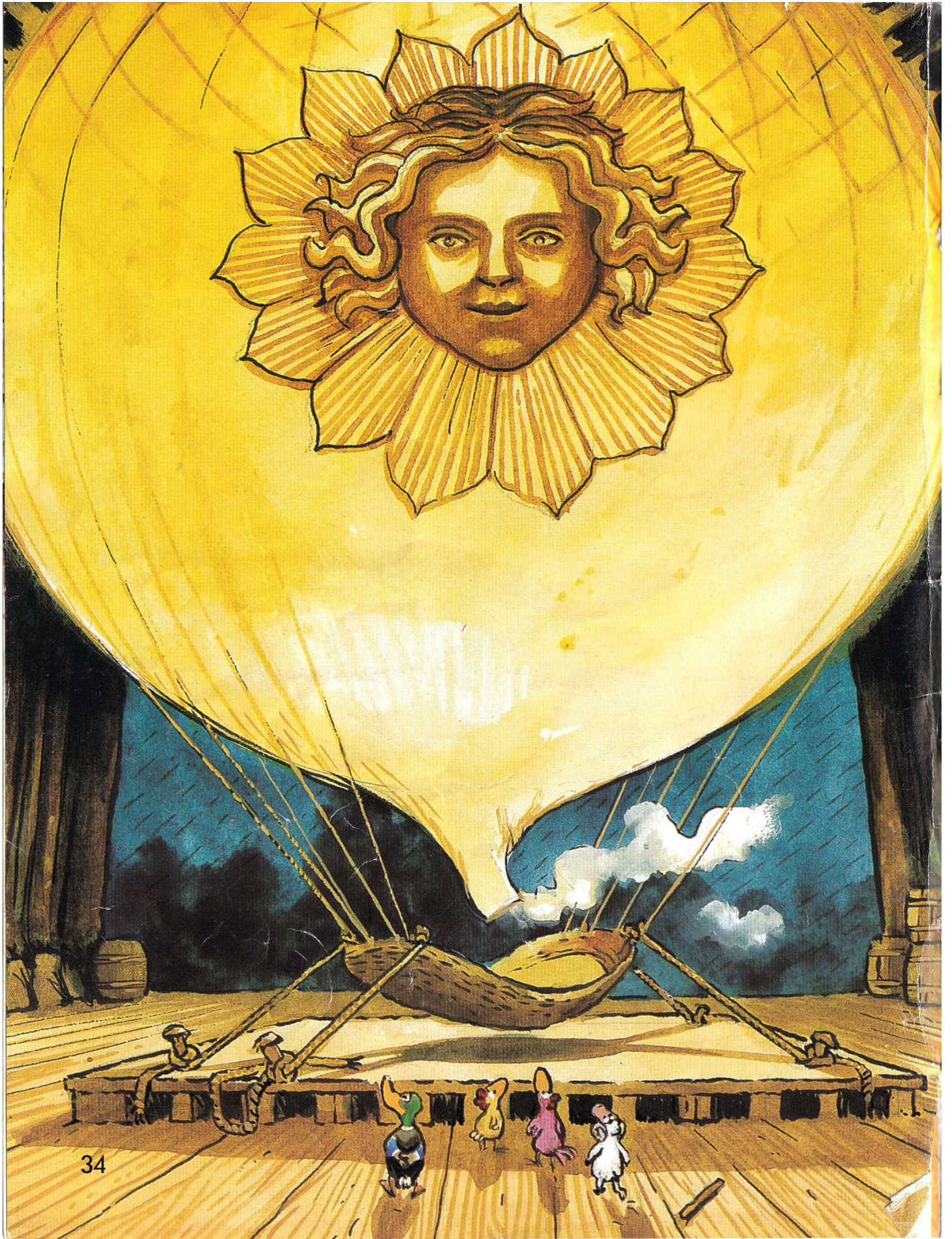

- Đừng hoảng hốt, Carmen vừa nói vừa kiểm tra hiện trường. Chúng ta sẽ vào bằng lối cửa dành cho mèo!

- Đây này! Colbert thốt lên.
Tớ không hề nói dối các cậu nhé.

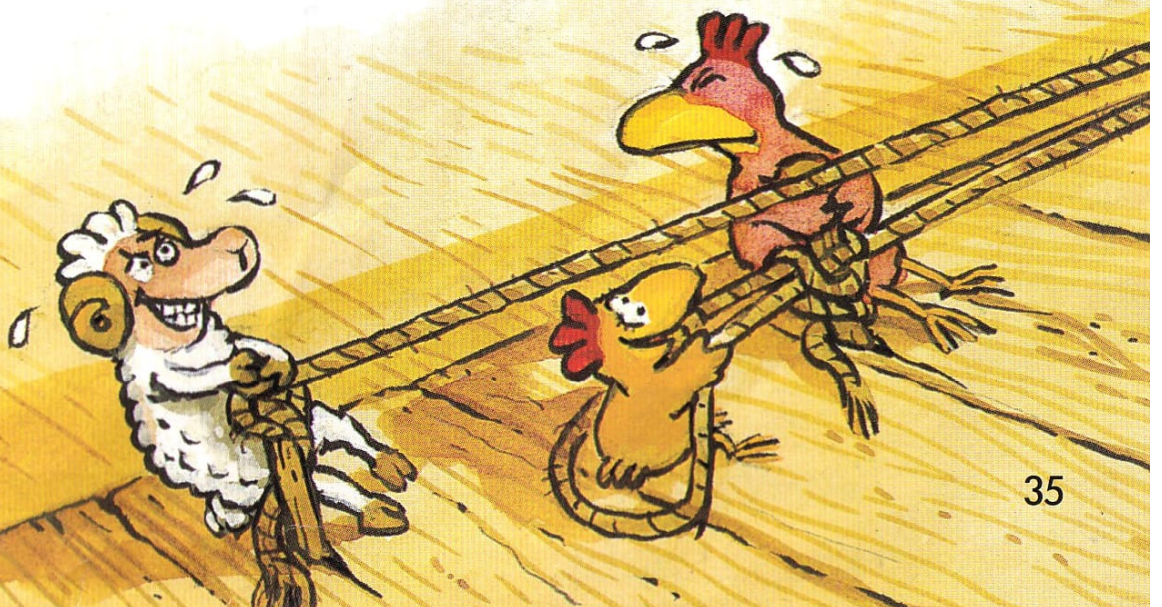
Bélino, Carmen và Carmélito vội vàng đi về phía tù nhân.

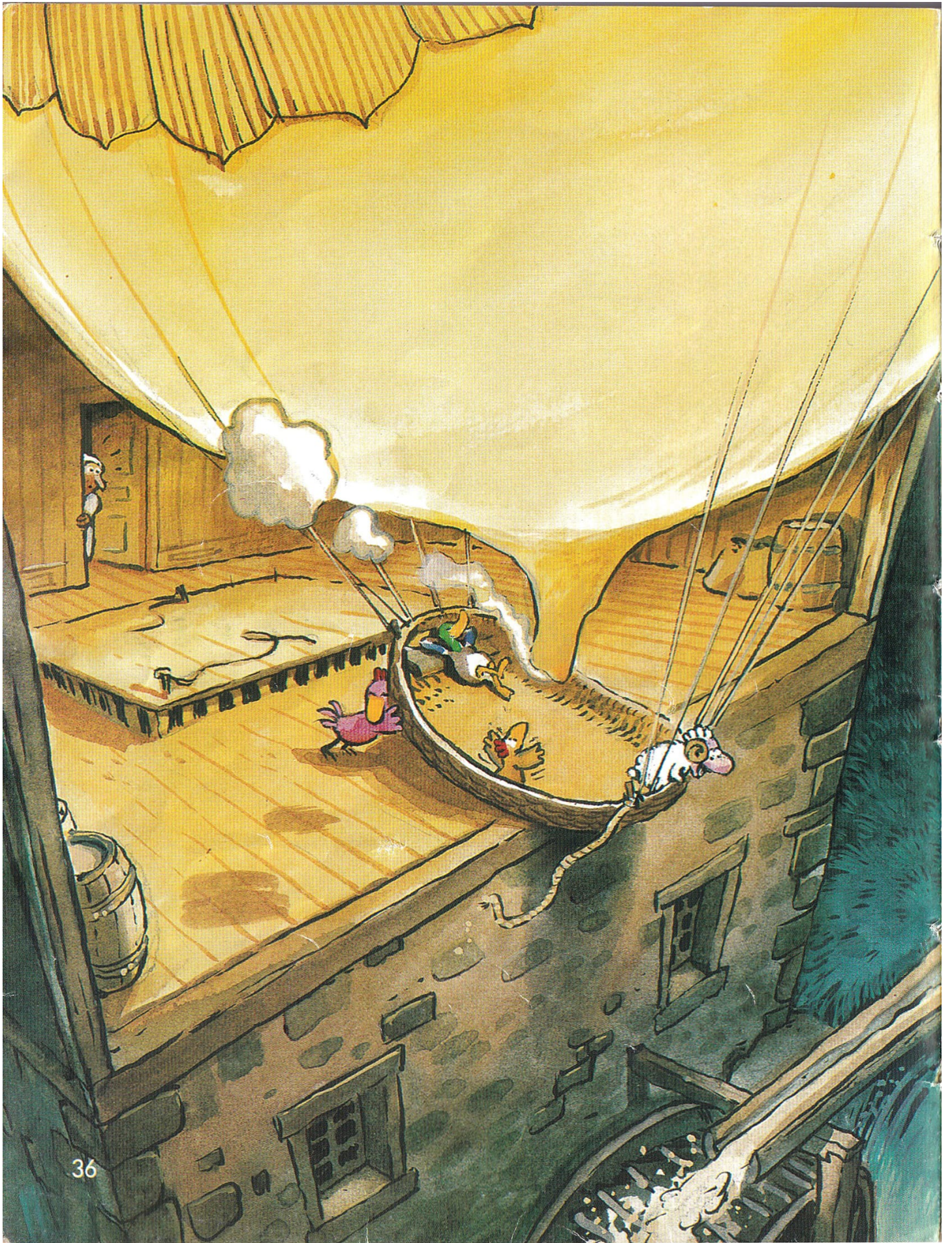

- Ôi ôi ôi! Mặt trời vẫn còn sống! Carmen reo lên.

Nhìn xem mặt trời mới hài lòng làm sao khi được gặp chúng ta!

- Can đảm lên nào, ông bạn già! Bélino nói với mặt trời.
Chúng tôi sẽ cứu ông thoát khỏi nanh vuốt
của hai kẻ kinh khủng này!

Bị mở âm thanh ồn ào ấy kéo khỏi giấc ngủ,
một trong hai anh em thốt lên:

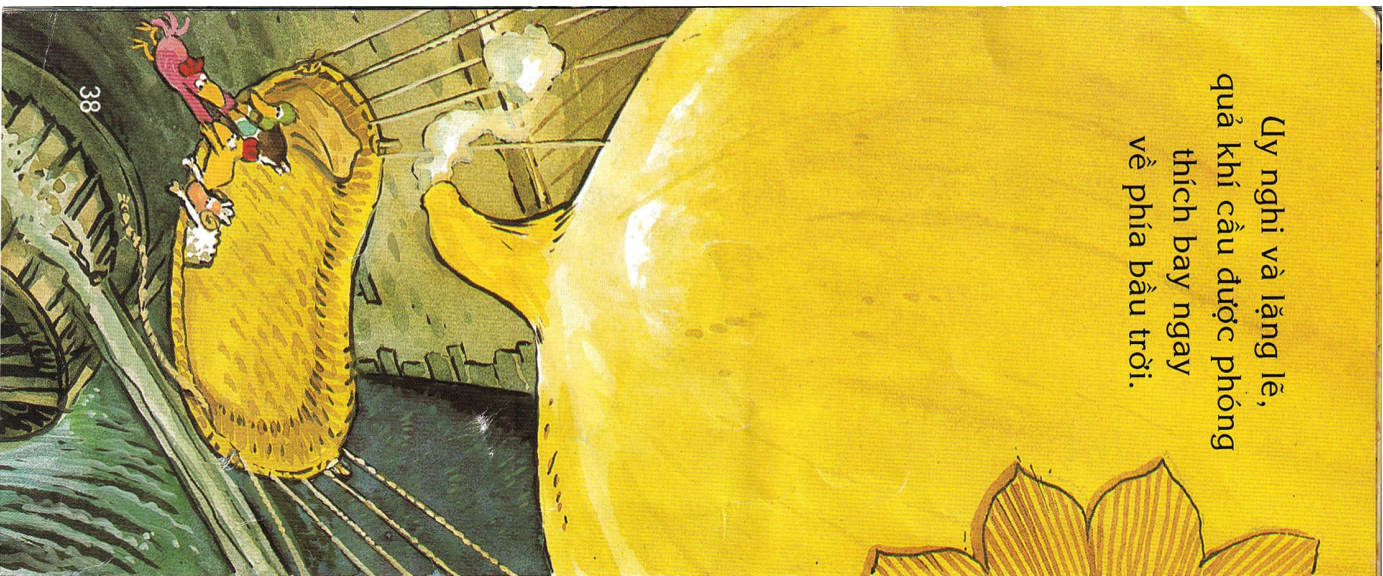
- Joseph! Một con gà giò hồng đang ăn cắp
phát minh của chúng ta!

- Một con gà giò hồng ấy à! Dĩ nhiên rồi...
Étienne, vào ngủ lại đi, mai sẽ là một ngày vất vả đấy.

Uy nghi và lạng lẽ,
thích bay ngay
về phía bầu trời.

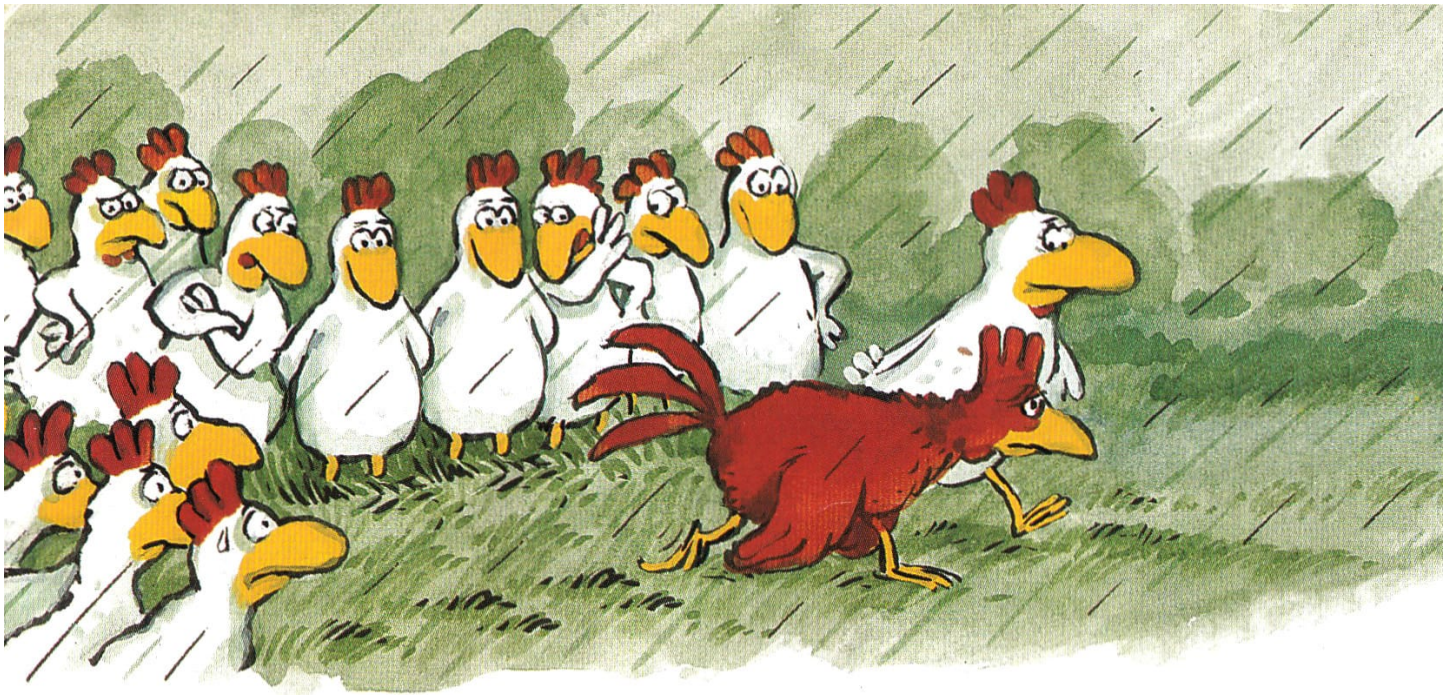

Được mặt trời kéo theo, anh em nhà gà cùng vịt
và cừu rời khỏi mặt đất!

Mọi chuyện chẳng có vẻ như vậy đâu, nhưng...
đây là chuyến bay đầu tiên có sự góp mặt của sinh vật
sống trong toàn bộ lịch sử nhân loại!

Carmélito và Bélino ngây ngất phát hiện ra rằng mây chính là những con cừu khổng lồ. Về phần mình, Carmen tự hỏi:
- Nhân danh gà mái! Nhìn từ đây, có thể nói Trái Đất thật tròn...

Cũng vào lúc ấy, Carméla đi cùng Pitikok đến chỗ làm, cả hai rẽ lối đi giữa đám gà mái ướt sũng. Đây là cơ hội cuối cùng của Pitikok.

- Xời! Ông ta sẽ chẳng thành công đâu!
lũ gà mái ngồ lê đôi mách xì xào.

Pitikok cất tiếng gáy về phía bầu trời
trong bầu không khí im lặng chết chóc.

- Tôi thành công rồi!
Mặt trời đã quay lại!

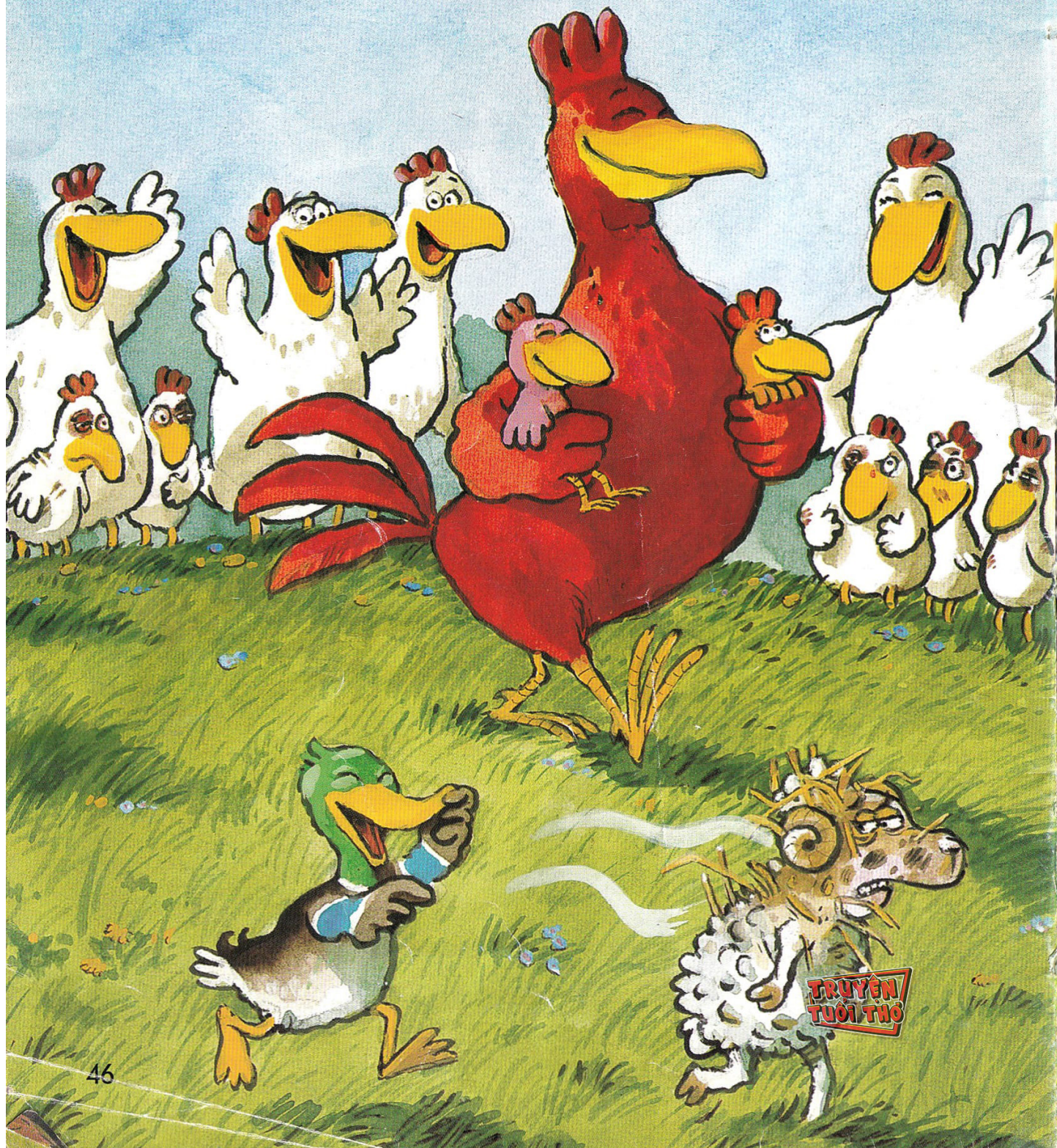
Trong lúc quả khí cầu-mặt trời nhẹ nhàng
thực hiện cú hạ cánh đẹp mắt...

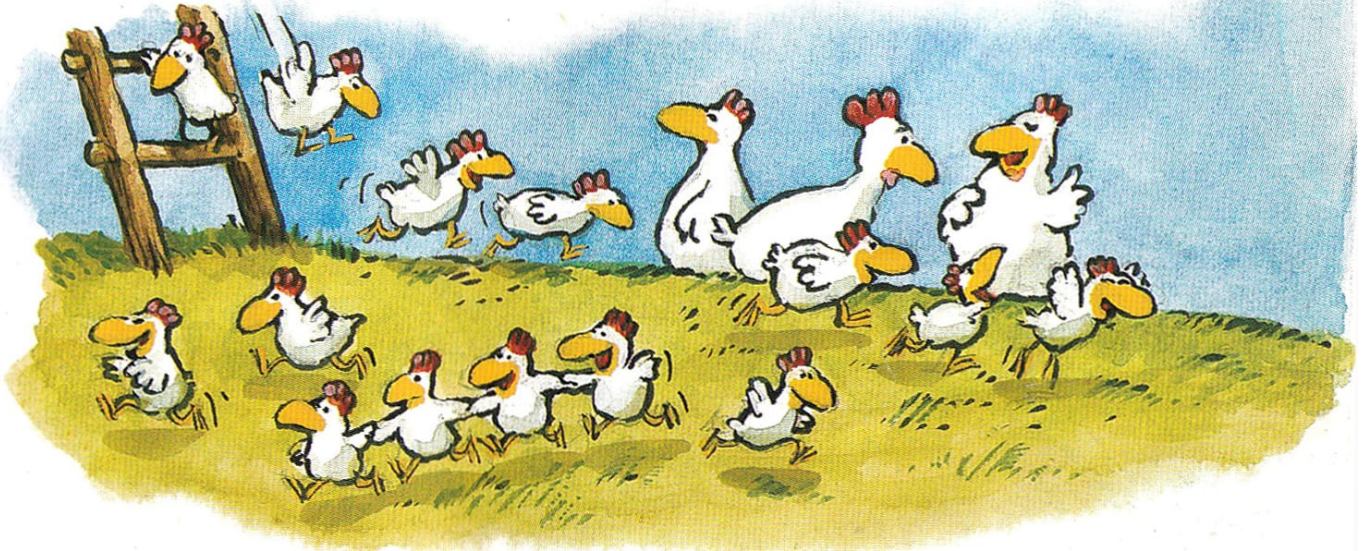
... thì mặt trời, mặt trời thật ấy mà,
rốt cuộc cũng dần nhô lên.

Và vào buổi sáng đẹp trời ngập nắng ấy,
dưới con mắt thâm tím của lũ trống choai cáu
bản, là chiến thắng của bố Carmen và Carmélito.

Giờ thì mặt trời đã tỏa nắng trên
chuồng gà được một tháng rồi. Lũ gà bé bỏng
cũng đã tìm lại được niềm vui sống.

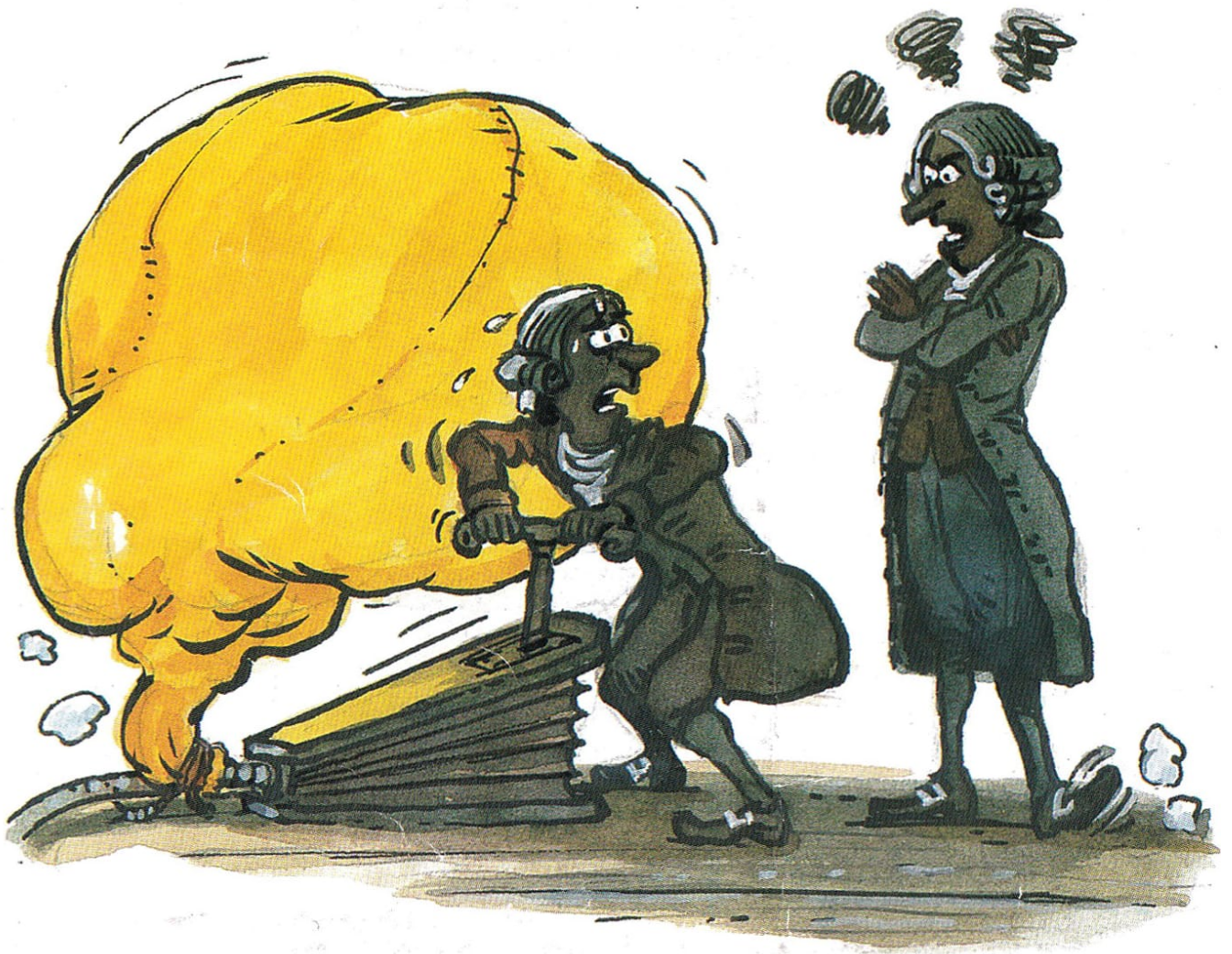
Thậm chí Carmen còn phát minh ra một trò chơi mới:

1... 2... 3... Mặt trời!

Ngược lại, ở chỗ anh em nhà Montgolfier,
thời tiết chuyển cơn giông bão.

- Em thề đấy Joseph,
có một con gà giò hồng,
cả một con cừu và một con vịt nữa...

- Đừng có quan trọng hóa vấn đề,
Étienne ạ, bớm tiếp đi!

Ở chuồng gà, mọi chuyện không được suôn sẻ lắm: Pitikok không thể đánh thức mặt trời! Như mọi buổi sáng khác, bố của Carmen và Carmélito đã cất tiếng gáy: “Ồ ó o o!” Nhưng không ăn thua. Vàng dương đã biến mất. Carmen, Carmélito và Bélinon quyết định tìm lại mặt trời! Nhân danh gà mái!

MUA BÁN SÁCH GIÁ

Giá: 24.000đ

www.nhanam.vn

